

Година LXXXX

БИБЛИЈСКЕ  
ЛЕКЦИЈЕ



*Свeтлoст  
свeтy*

Јануар-Март 2014

## Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе у месецу:  
За Бугарско мисионско поље
- 5 Најранији Јеванђелисти
- 10 Рани Божји гласници
- 15 Јосиф у Египту
- 20 Мојсије
- 25 Прилог прве суботе у месецу:  
За унесрећене широм света
- 26 Припрема за улогу светлоноша I
- 31 Припрема за улогу светлоноша II
- 36 Бог учи Израилце да не гунђају
- 41 Лекције о проповедању Јеванђеља  
са границе Ханана
- 46 Прилог прве суботе у месецу:  
За Санта Круз, Боливија
- 47 Валам
- 52 Ужасна несрећа у Израилу
- 57 Освајање Јерихона
- 62 Израилци доживљавају пораз –  
зашто?
- 67 Свети народ
- 72 Богослужење у породици

## Библијске лекције

Година LXXXX

Број 1

**БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ** представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у заградаи ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

---

Ислази четири пута годишње

---

Одговорни уредник:  
*Ана Тодоровић*

Превод са енглеског:  
*Бранко Босанац*

*Издаје:*

Унија Реформног Покрета  
Адвентиста седмог дана

*Адреса:*

Моравска 8 - Неимар  
11000 Београд

*Тел.Факс:*

(011) 2430-947

*e-mail:* [unita2@EUnet.rs](mailto:unita2@EUnet.rs)

*Штампа:*

Бирограф, Земун

# Предговор

Серија суботношколских лекција припремљених за ову годину – 2014. носи наслов: *Светлост свету*.

Христос каже: "Ја сам свјетлост свијету; ко иде за мном неће ходати у тами, него ће имати свјетлост живота" (Јован 8,12). То је било и остало права истина од самог почетка света. Никада слуге Свемогућег нису биле остављене у тами.

"Кад год се Бог приказивао своје народу, светлост је била симбол Његовог присуства. На почетку уз реч стварања светлост је заблестала из таме. Светлост је била обавијена стубом облака по дану, а стубом пламена по ноћи, и тај стуб је водио велике војске Израилеве. Светлост је величанствено блистала око Господа на Синајској Гори. Светлост је обасјавала ковчег у шатору. Светлост је испунила Соломунов храм приликом посвећења. Светлост је обасјавала витлејемске брегове кад су анђели донели вест спасења пастирима који су будно стражили." – *Жеља векова, 451.*

"Бог је светлост и Христос је речима: 'Ја сам видјело свијету' објавио да је једно с Богом, као што је објавио свој однос са целокупном људском породицом. Он је на почетку учинио да – 'из таме засвијетли видјело' (II Кор. 4,6)." – *Ibid., 451.*

"Низ великих учитеља света можемо пратити откако је почела историја човечанства, али је Светлост била пре њих. Као што месец и звезде сунчевог система светле зато што се о њих одбија сунчева светлост, тако и велики мислиоци света, уколико је њихово учење истинито, представљају само одблесак Сунца правде. Свака драгоцен мисао, сваки блесак разума долази од Онога који је Видело света." – *Ibid., 452.*

У лекцијама које су пред нама читаоци ће моћи да запазе истицање карактера, утицаја и рада Христових следбеника током протеклих векова.

"Као што сунце радо полази на свој пут, разгонећи сенке ноћи и будећи свет на нови живот, тако и Христови следбеници морају извршити своју мисију, и обасјати небеском светлошћу оне који се налазе у тами заблуде и греха." – *Мисли са зоре, 29.*

Наша је молитва да ученике суботне школе прати Божји благослов, док у овом тромесечју буду проучавали како је Бог користио изабрана оруђа да пренесе неопходну светлост од Адамових дана па све до завршетка израилског лутања кроз пустињу.

*Генерална конференција  
Одсек за суботну школу*

## *Прилог њрве субоџе у месецу За Буџарско мисионско њоље*

Драга браћо и сестре у Христу, све вас срдачно поздрављамо речима апостола: "А добро чинити и давати милостињу не заборављајте; јер се таквим жртвама угађа Богу" (Јевр. 13,16).

Република Бугарска, званична чланица Европске Уније, је Балканска земља на северној страни Црног мора. Окружена је са севера Румунијом, са запада Србијом и Македонијом, са југа Грчком и Турском и са истока Црним Морем. Због своје локације постала је раскрсница различитих цивилизација од најранијих времена. Данас је њено становништво од 7,36 милиона житеља сконцентрисано углавном у урбаним центрима земље. Више од три четвртине становништва изјашњавају се као припадници Источно православне вере.



Порука Реформног покрета учврстила се овде још у првим деценијама двадесетог века. Прошле су године када смо богослужења морали да одржавамо у строгој илегалности. Са доласком демократије били смо у могућности да званично региструјемо нашу Заједницу, и сада делујемо легално и слободно у овој земљи. Од како смо регистровани, помоћу Божјом и уз велике напоре, подигли смо два Молитвена дома, један у јужној Бугарској а други на северу земље. Међутим, Бугарска је сиромашна земља, са ниским приходима. Глобална финансијска криза учинила је ситуацију још тежом. Због исцрпљености фондова за одржавање, нашим Молитвеним домовима је сада јако потребна поправка.

Ми такође желимо да евангелизирамо много више места у нашој земљи, што захтева знатна средства за штампање књига и другу литературу. До сада смо, у складу са својим могућностима, такве часописе штампали у малим количинама. За организовање евангелизација на вишем нивоу, не само колпортаже него и одржавање Библијских предавања у јавним установама, то није довољно.

Из ових разлога апелујемо на све ученике суботне школе да великодушно отворе своје руке кад се буде прикупљао добровољни прилог у **суботу 4. јануара 2014.** године.

Унапред свима захваљујемо. Бог нека вас обилно благослови!

*Ваша браћа и сестре из Буџарске*

## ***Најранији Јеванђелисти***

"Јер као што нејослушањем једнога човјека постојаше многи грјешни, иако ће и послушањем једнога бити многи праведни." – Римљ. 5,19.

"Чим се појавио грех, појавио се и Спаситељ. Христос је знао да ће морати да страда и пати, али је ипак постао човекова замена. Чим је Адам згрешио, Син Божји се представио као Јемац за пали људски род." – Библијски коментари, 16.

**ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:** *Патр. и пророци, 40-48.*

□ *Недеља*

*29. децембар*

### **1. АДАМ - ПРВИ ЈЕВАНЂЕЛИСТА**

**а. Како је порука вечног Јеванђеља први пут саопштена Адаму и Еви? I Мојс. 3,15 (упореди: Галатима 3,16).**

"Иако је грешникова будућност била застрта мраком и тмином, сличном мртвачком покрову, ипак је обећање о Искупитељу представљало звезду наде која је осветљавала таму будућности." – Коментари библ. текстова, 16.

"Какве ли љубави! Каквог ли понижења! Цар славе се сам понудио да се спусти до палог људског рода. Он је био спреман да својом ногом закорачи на Адамов пут; да узме природу палог човека и да ступи у борбу са јаким непријатељем који је над Адамом победоносно ликовео; да победи сотону и да на тај начин свима који узверују у Њега отвори пут за искупљење од срамног Адамовог неуспеха и пада." – *Ibid.*, 17.

**б. Како је Адам као први весник јеванђељске поруке могао да то сазнање пренеси на своје потомство? V Мојс. 6,6.7.**

"(Адаму) је било стављено у дужност да своје потомство упућује на пут Господњи, и он је верно чувао оно што му је Бог открио и понављао то долазећим генерацијама." – *Патр. и пророци, 60.*

## 2. АВЕЉ И СИТ

### а. Какве је људе Бог имао међу Адамовим потомцима?

"И поред тога што је безбожништво све више узимало маха, постојао је читав низ светих људи који су, одржавајући непрекидну везу са Богом, били тако оплемењени и узвишени као да су живели у друштву небеских бића. То су били људи снажног ума и чудесних способности. Њима је био поверен велики и свети задатак – да развију исправан карактер и да буду пример побожности, не само људима свог времена, већ и будућим нараштајима." – *Паџр. и пророци*, 62.

### б. На који начин је Авељ верно сведочио о поруци Јеванђеља? I Мојс. 4,4,10; I Јов. 3,12; Јевр. 11,4.

"Вјером принесе Авељ Богу већу жртву него Кајин' (Јевр. 11,4). Авељ је схватио велика основна начела искупљења. Увиђао је да је грешник и да између његове душе и везе с Богом стоје грех и смрт као казна. Принео је заклану животињу, жртвовани живот, и тиме признао захтеве закона који је био прекршен. Гледајући у проливену крв, видео је жртву будућности – Христа како умире распет на Голготи; и верујући у спасење које ће тим бити осигурано, осведочио се да је оправдан и да му је жртва примљена." – *Паџр. и пророци*, 50.

### с. Какво охрабрење и подстицај можемо извући из Ситовог живота? I Мојс. 4,25.

"Сит је по узрасту био виши и отменији од Кајина и од Авеља, и лично је на Адама много више него његови старији синови. Био је узорног карактера и ишао је Авелевим трагом; иако по природи није наследио никакве боље особине од оних које је могао имати и Кајин. У вези са стварањем Адама стоји написано: 'Кад Бог створи човјека, по обличју својему створи га'; међутим, човек – после пада – 'роди сина по обличју својему'. Док је Адам био створен безгрешан, по обличју Божјему, Сит, као и његов брат Кајин, наследио је грешну природу својих родитеља јер је био по обличју њихову. Али је он исто тако примио и знање о Искупитељу и поуке о правичности. Захваљујући божанској милости, могао је да служи Господу и да Га поштује, а трудио се, као што би то чинио и Авељ да је био у животу, да људе наклоњене греху поврати послушности и поштовању свога Творца." – *Паџр. и пророци*, 58.

### 3. ЕНОХ

#### а. Које је пророчанске истине проповедао Енох? Јуда 14.15.

"Објављујући народу оно што му је Бог открио, Енох је постао проповедник правде." – *Пајџр. и ѿророци, 58.*

#### б. Шта је сачињавало темељ Енохове верности као Јеванђелисте? I Мојс. 5,22. Како треба разумети запис: "Енох хођаше с Богом"?

"Енох је ходио с Богом не у неком заносу или у машти, већ у стварним дужностима свакодневног живота. Није се претворио у пустињака, који се одваја од свега света, јер је имао задатак који му је Бог дао да изврши међу људима. У породици и у контактирању са осталим људима, као супруг и отац, као пријатељ и грађанин, увек је био и остајао чврст, непоколебљиви слуга Божји." – *Ibid., 63.*

"Његово је срце било у потпуној сагласности са вољом Божјом, јер 'хоће ли двојица ићи заједно ако се не састану?' (Амос 3,3).

"Потиштен због све већег преовлађивања безбожности и зла, и страхујући да њихово неверство не умањи и његово страхопоштовање према Богу, Енох је избегавао дружење с њима, и много је времена проводио у самоћи, одајући се размишљању и молитви. Тако је он ходио с Богом, тежећи да што јасније схвати Његову вољу да би је могао испунити." – *Пајџр. и ѿророци, 63.*

#### с. Каква сличност се може запазити између Еноха и верника који ће живи дочекати Христов други долазак? I Мојс. 5,24; Јевр. 11,5; I Сол. 4,17.

"Карактер побожности овог пророка приказује оно стање светости које морају досегнути они који ће приликом поновног Христовог доласка бити 'откупљени са земље' (Откр. 14,3). Тада ће се, као што је било и пред потоп, безакоње умножити... Припадници Божјег народа ће, као и Енох у своје време, тежити за чистотом срца и повиновањем Божјој вољи, све док се Христов лик не буде потпуно огледао у њима. Слично Еноху, они ће упозоравати свет на поновни Христов долазак и на казне које ће снаћи преступнике, а својим светим речима и животом осудиће грехе непокајаних. Као што се Енох вазнео на небо пре него што је свет био уништен водом, тако ће праведници живи бити узети са земље пре него што она буде уништена ватром." – *Пајџр. и ѿророци, 68.*

**4. НОЈЕ, ПРОПОВЕДНИК ПРАВДЕ**

**а. Ко су према Библији "синови Божји" и какав треба да буде њихов став? Римљ. 8,14; I Јов. 3,1.2; II Кор. 6,14.17.18.**

.....

.....

**б. Која је заблуда "синова Божјих", после Адамове смрти, показала да је разлике између верних и неверних нагло нестајало? I Мојс. 6,1.2.**

.....

.....

"Синови Ситови су, привучени лепотом кћери Кајинових потомака, почели да склапају с њима брачне везе, а то Господу није било по вољи. Многи од оних који су поштовали Бога подлегли су примамљивом искушењу које им је стално било пред очима, загазили у грех и изгубили свој свети, засебан карактер. Мешајући се са искваренима, изједначили су се с њима у схватањима и делима. Без обзира на ограничења која налаже седма заповест, 'узимаше их за жене које хтјеше' (I Мојс. 6,2). Тако синови Ситови 'путем Кајиновим пођоше' (Јуда 11), и усмерише своје мисли на овоземаљске успехе и уживања, занемарујући заповести Господње." – *Пајџр. и њр. 60.*

**с. Због безбожности која је све више узимала маха, кога је Господ позвао да објављује поруку опомене и упозорења? I Мојс. 6,5-8; II Петр. 2,5. Како се то може упоредити са нашим данима? Мат. 24,37-39; II Петр. 3,3-6.**

.....

"Пре потопа Бог је послао Ноја да опомене становнике света, како би се покајали и избегли предстојећу опасност... Сто двадесет година је овај проповедник правде опомињао свет и упозоравао на предстојећу пропаст, али је његова порука била одбачена." – *Пајџр. и њророци, 83.*

"Греси због којих је Божја освета снашла препотопни свет, и данас постоје. Страхопоштовање према Богу је ишчезло из срца људи, а на Његов закон се гледа са равнодушношћу и презрењем. Изразиту и необуздану склоност овоземаљским уживањима, толико карактеристичну за препотопни свет, исто тако испољава и данашњи на-  
раштај." – *Ibid., 82.*



**5. НОЈЕ ГОВОРИ У ИМЕ ХРИСТОВО**

**а. Ко је говорио људима преко Ноја, и како? Јевр. 1,1; II Петр. 1,21.**

"Зато се јави Син Божји да раскопа дјела ђавоља'. Сам Христос је био ангажован у борби у данима Нојевим. У порукама опомене, укора и усрдних позива становници препотопног света чули су Његов глас. Он им је дао време милости и поуке од сто и двадесет година у којима су могли да се покају. Али су они радије изабрали сотонине обмане, и зато су морали да изгину у набујалим таласима потопа." – *Библ. коментари, 25.*

**б. Док је Ноје покренут Божјим Духом проповедао истину, како Библија описује његове слушаоце? I Петр. 3,18-20; 4,6; Ис. 42,7.**

**с. Шта би порука Јеванђеља учинила за Нојеве слушаоце да су послушали, и шта ће она учинити за нас ако је прихватимо? Ис. 61,1; Ефесц. 2,1-5.**

"Као што је Бог Христа подигао из мртвих, да би Он посредством Јеванђеља донео живот и бесмртност и тако припаднике свог народа спасао од греха њихових, тако Христос подиже пала људска бића на духовни живот, оживљава их својим животом испуњавајући њихова срца надом и радошћу." – *RH, 31. март, 1904.*

**ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА**

1. Како су Адамови потомци сачували од заборава историју о стварању и паду Адама и Еве?
2. Како ми можемо да користимо Адамов метод евангелизације данас у свом животу?
3. Шта је била Енохова порука његовој генерацији?
4. Како је Христос преко Ноја опомињао људе оковане у ланцима греха?
5. Колико дуго се Дух Свети у данима Нојевим борио са онима који су били "мртви у својим преступима и греху"?

## *Рани Божји гласници*

"И ѿрисиѡуиѡв Аврам рече: хоћеш ли ѿоѓубиѡи и ѿраведноѓа с неѿраведним?" – I Мојс. 18,23.

"Иако је имао истинско осећање понизности што треба да има свако Божје дете, Аврам је испољавао и снажно интересовање за душе грешника... Аврамово интересовање и забринутост за становнике Содома представља поуку за нас који треба да будемо дубоко заинтересовани за спасење оних који су око нас." – Христѡс славни ѿобедник, 75.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

*Патѿријарси и ѿророци, 126-128; 150-152.*

□ Недеља

5. јануар

### 1. ПОЗИВАЊЕ АВРАМА

**а. Кога је Господ, после Сима, позвао као свог нарочитог гласника, и како се овај одазвао? I Мојс. 12,1-4; Јевр. 11,8.9.**

"Бог је увек чувао један мали остатак верних који су Му служили. Адам, Сит, Енох, Матусал, Ноје, чували су – у непрекидној линији – драгоцену откривења Његове воље... Он је Авраму саопштио своју вољу и дао му јасно сазнање о захтевима свог закона и о спасењу омогућеном преко Христа." – Патѿр. и ѿророци, 109.

**б. Зашто је Аврам морао да напусти своје сроднике и пријатеље? Мат. 10,37.38; Дјела 7,2-4; Амос 3,3.**

"Да би га Бог могао оспособити за његов велики будући задатак: да буде чувар светих пророчанстава и живе речи Божје, морао је Аврам да раскине сваку везу са својим дотадашњим друштвом. Утицај сродника и пријатеља ометао би васпитање које је Господ намеравао да пружи своме слуги." – Патѿр. и ѿророци, 110.

"И данас се многи кушају исто тако као што је некада кушан и провераван Аврам." – *Ibid.*, 112.

## 2. АВРАМ - ПРИЈАТЕЉ БОЖЈИ

### а. Како нам је достојан пример Аврам оставио? I Мојс. 12,7,8; 13,4,18.

"Аврам 'пријатељ Божји', оставио нам је један достојан пример. Његов живот био је живот молитве. Где год би разапео своје шаторе, у непосредној близини је подизао и олтар, позивајући све чланове свог домаћинства да присуствују јутарњој и вечерњој жртви. Кад би он своје шаторе склопио и преселио се даље, олтар је остајао. Каснијих година је било много путника Хананејаца који су прихватили поуке примљене од Аврама, и кад год би који од њих наишао на овакав олтар, одмах је знао ко је пре њега био на том месту; и подигавши свој шатор, путник би одмах поправио и олтар и ту би се молио Богу живоме." – *Папирјарси и пророци, 114.*

### б. Шта ми - према Божјој намери - као Његов народ треба да будемо? Мат. 5,14-16. Наведи примере из Аврамовог живота као заиста делотворно хришћанско сведочење. I Мојс. 14,21-24; 18,19.

"Докле год Христос борави у срцу човека, није могућно сакрити светлост Његове присутности, нити та светлост може да ослаби или да се угаси. Напротив, она ће из дана у дан постајати све блиставија док магла себичности и греха која обавија душу не ишчезне пред светлим зрацима Сунца Правде." – *Папирјарси и пророци, 120.*

"Припадници Божјег народа су Његови представници на земљи, и Његова је намера да они буду светлост у моралној тами која покрива овај свет." – *Ibid., 120.*

### с. Зашто се Аврам назива пријатељем Божјим? Јаков 2,21-23; I Мојс. 26,5. Како и ми можемо бити сматрани Христовим пријатељима? Јован 15,14; Филиб. 2,15.

"Карактер и живот хришћанина је у видној супротности са праксом овог света. Хришћанин не може налазити задовољство и уживање у разним забавама овог света. Своја осећања он треба да посвети узвишенијим и светијим циљевима. Само својом послушношћу Богу, хришћани показују да су Његови пријатељи." – *Наше високо звање, 149.*

### 3. ГОСТОЉУБИВОСТ

#### а. Која је битна хришћанска врлина била обележје Аврамовог карактера? I Мојс. 18,1-8.

"Једног врелог летњег поподнева седео је патријарх на вратима свог шатора и, посматрајући мирну панораму предела пред собом, запазио у даљини три путника како се приближују. Пре него што су се приближили његовим шаторима, странци су застали, као да се договарају шта треба да учине. Не чекајући да га замоле за гостопримство, Аврам је брзо устао и, пошто су се изгледа запутили другим правцем, пожурио је да их с великом љубазношћу приволи да му учине част тиме што ће свратити к њему да се освеже. Својим рукама донео је воде да оперу ноге прашњаве од пешачења. Сам је одредио чим ће их послужити и, док су се они одмарали у пријатном хладу, спремио им је јело, па је из поштовања стајао поред њих док су јели и уживали у његовом гостопримству." – *Патријарси и пророци*, 126.

#### б. Какву поуку апостол Павле извлачи из Аврамовог искуства? Јевр. 13,2.

#### с. На који начин ми данас можемо да следимо Аврамов пример? Ис. 58,7; Мат. 25,35; Лука 14,12-14.

"Много је оних за које би наш дом могао представљати прави благослов. Наше друштвене пријеме и угошћавање не треба да диктирају обичаји овог света, већ Христов Дух и учење Његове Речи. Израилци су, о својим годишњим празницима и светковинама, позивали сиромаше, дошљаке и левите, који су помагали свештеницима у светињи, и деловали у народу као учитељи и мисионари. Ове је народ сматрао као своје госте који су сваки пут примани радо, прихватили гостопримство, делили све друштвене и верске радости, и нежно прихватани у случају болести или потребе. Такви би и данас требало да наиђу на добродошлицу у нашем дому. О, колико би таква добродошлица могла да развесели и охрабри неку пожртвовану неговатељицу која ради као мисионар или учитељ, неку бригом и тешким радом оптерећену мајку или неке изнемогле старце који се често без крова над главом морају борити са сиромаштвом и много чим што човека обесхрабрује." – *Здравље и срећа*, 310.

#### 4. АВРАМ КАО ОДЛУЧАН ПОСРЕДНИК

**а. Ко је лично открио Авраму безбожност Содомљана и план за њихово уништење? I Мојс. 18,16.17.20-22.**

"Двојица од небеских весника су отишла, оставивши Аврама на само са Оним за кога је сада знао да је Син Божји. И човек вере се најусрдније заузео за становнике Содома. Једном их је спасао својим мачем, а сад се трудио да их спасе својим молитвама..." – *Пајџр. и ѿророци, 127.*

**б. Како је усрдно Аврам тражио милост за Содомљане? I Мојс. 18,23-22. Чији дух је инспирисао његову молитву? Јован 15,12.13.17.**

"У дубоком страхопоштовању и понизности изложио је он своју молбу: 'Где, сада бих проговорио Господу ако и јесам прах и пепео'. Није се дичио самопоуздањем нити разметао својом правдом. Право на милост није полагао на основу своје послушности или жртва које је поднео вршећи вољу Божју. Осећајући се и сам грешником, залагао се за грешнике. Такав дух треба да поседују сви који приступају Богу." – *Пајџр. и ѿророци, 127.*

"Аврамова молитва била је прожета љубављу према душама које су биле осуђене на пропаст. Док је осећао одвратност према гресима изопачених становника тог града, он је желео да се ти грешници спасу. Његово тако дубоко и искрено интересовање и залагање за становнике Содома показује колику бисмо забринутост ми морали да осећамо за непокајане. Грех треба мрзети, али грешника треба волети и имати према њему самилости." – *Ibid., 128.*

**с. Који циљ свакоме од нас као хришћанима треба да буде најпретежнији у животу док настојимо да допремо до срца оних који нас окружују? I Кор. 9,19-23; II Кор. 5,14.15.**

"Ми треба много мање да расправљамо, а далеко боље да приказујемо Христа. Наш Искупитељ је средиште наше вере и свих наших нада. Они који успевају да прикажу Његову неупоредиву љубав и покрену срца да Њему поклоне своја најбоља и најсветија осећања, извршавају заиста велики и свет задатак." – *Колѿорѿтерска служба, 42.*

## 5. ЛОТ, КАО МИСИОНАР НА ВРАТИМА СОДОМА

**а. Којом праксом је Лот настојао да изврши своју мисионарску дужност? I Мојс. 19,1-3.**

"Имајући у виду злостављање које је странце очекивало у Содому, Лот је себи ставио у задатак да их одмах по уласку у град узме у заштиту, нудећи им гостопримство у свом дому. Он је седео на вратима кад су се путници приближили и, чим их је угледао, устао је са свог места, пошао им у сусрет и љубазно се пред њима поклонио, рекавши: 'Ходите, господо, у кућу слуге својега и преноћите'." – *Пајп. и ѿророци, 151.*

**б. Шта је угрожавало Лотов душевни мир за све време док је живео у Содому? II Петр. 2,7.8. Како су се Содомљани односили према Аврамовој и Лотовој вери? Лука 17,28-30; Јуда 17.18.**

"Становницима Содома Аврам није био непознат, а његово поштовање невидљивог Бога било је за њих предмет подсмеха." – *Пајп. и ѿророци, 148.*

**с. Упркос Лотовој најбољој намери да у Содому буде верни мисионар, шта га је ту задесило као изразит пример опасности којој се хришћани и данас излажу живећи у граду? I Мојс. 19,14-17.26.**

### ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како је Аврам био у стању да својим савременицима проповеда Јеванђеље чак и у својој одсутности?
2. Како знамо да је Аврам био одлучан посредник у залагању за друге?
3. Како је гостољубље било значајан чин у Аврамовом животу?
4. Шта и нама као хришћанима треба да буде најпретежнији циљ?
5. Како је Лотово сведочанство као мисионарање становницима Содома могло бити делотворније?

## Јосиф у Еџипћу

"А Боџ мене њосла љред вама, да вас сачува на земљи и да вам избави живоџ избављењем љревеликим." – I Мојс. 45,7.

"Многи се кушају слично као и некада Аврам. Они не чују глас Божји који им говори директно са неба, али Он их позива учењима своје Речи и догађајима свога провиђења." – Хришћанска сл., 181.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџр. и љророци, 210-220.*

Недеља

12. јануар

### 1. БОЖЈЕ ПРОВИЂЕЊЕ

**а.** Како је Јосиф изразио своје осведочење да је у Египат био доведен Божјим провиђењем? Која је Божја намера очевидно остварена преко њега? I Мојс. 45,5,7; 50,20.

.....  
.....  
"Преко Јосифа је пажња фараона и египатских великана била усмерена на правог Бога." – *Паџр. и љророци, 219.220.*

**б.** Пошто су Аврамови потомци били позвани да буду "свјетлост свијету" и да на тај начин послуже на благослов "свим народима", где су они имали најбољу прилику да то постану за многобројно становништво у кратком периоду? Пс. 105,17.23.24.

.....  
"Мисир је, међутим, пружао услове неопходне за испуњење божанске намере. Тамо им је било стављено на располагање једно добро наводњавано и плодно земљиште, што је пружало велике могућности за њихово брзо размножавање. А самим тим што су због особености свог занимања морали у Мисиру наићи на антипатије, 'јер су Мисирцима сви пастири одвратни' – били су у могућности да као народ остану потпуно одвојени и заштићени од учешћа у идолопоклонству Мисираца." – *Паџр. и љророци, 231.*

## 2. ЈОСИФОВА ДЕЛОТВОРНА СЛУЖБА

### а. Шта је Јосиф показао док је као роб служио у Петефријевој кући? I Мојс. 39,1,2.

"Кад је караван стигао у Мисир Јосиф је продан Петефрију, заповеднику царске страже, код којег је служио пуних десет година. Ту је био изложен искушењима несвакидашњег карактера. Нашао се усред идолопоклонства. Обожавање лажних богова било је праћено свом раскоши царског двора, а подржавано богатством и културом целе једне, у то време, најцивилизоване нације на свету. А ипак је Јосиф истрајао у својој једноставности и верности Богу... Он се није стидео вере својих отаца и није ни покушао крити чињеницу да је поштовалац Јехове." – *Пајир. и њороци, 211.*

### б. Шта је Петефрија навело да увиди у чему је била тајна Јосифовог успешног вођења његовог домаћинства? I Мојс. 39,3. Шта је Петефрије стога учинио? Стих 4.5.

"Упадљив успех који је пратио све што је Јосифу било поверено није био резултат неког нарочитог чуда, већ је Божји благослов крунисао његову вредноћу, савесност и предузимљивост. Јосиф је сваки свој успех приписивао Божјој милости, па је чак и његов идолопоклонички господар сматрао то као тајну његовог неупоредивог успеха у сваком подухвату. Свакако да успеха не би било без Јосифових истрајних и добро смишљених напора." – *Пајирјарси и њороци, 212.*

### с. Која су обећања намењена свакоме ко савесно и марљиво обавља своје послове? Пс. 1,1-3; 128,1,2; Приче 12,24; 22,29.

"Нека нико не узима олако своје одговорности. Ако при куповини пазите да без стварне потребе не трошите не само динаре, него и паре, имајте на уму да оне који су неуморни у марљивости и штедни прате Божји благослови. Он не "презира дан малих почетака" (Зах. 4,10). Мудра употреба скромних залиха донеће чудесно увећање. Један таленат разборито употребљен донеће два талента за Господа." – *Савешти ирисијавима, 48.*



### 3. ЈОСИФОВА ЧЕСТИТОСТ

**а. Каквом су искушењу Јосифова вера и поштење били изложени у Петефријевој кући, и како је он одговорио на такво искушење? I Мојс. 39,7-9.**

"Јосифов одговор показује колику силу имају верска основна начела. Он није хтео да изневери поверење ни земаљског господара, и одлучио је да остане веран своме небеском Господару, без обзира на то какве ће бити последице. Пред очима свезнајућег Бога и светих анђела многи допуштају себи слободу да учине нешто што никада не би учинили пред својим ближњима; али Јосиф је прво помислио на Бога. 'Како бих учинио тако грдно зло и Богу згријешито?' биле су његове речи." – *Ibid.*, 213.

**б. Опиши Јосифову верност према своме господару. Чиме је Петефрије створио утисак да верује лажним оптужбама своје неморалне жене против Јосифа? I Мојс. 39,20; Пс. 105,17,18.**

"Јосиф је страдао због своје честитости, јер му се заводница, не успевши у својој намери да га заведе, осветила оптужујући га за гнусни злочин, услед чега је био бачен у тамницу. Да је Петефрије веровао оптужбама своје жене, млади Јеврејин би изгубио живот. Али чедност и исправност које су једнако и доследно красиле његов живот, представљале су доказ о његовој невиности; па ипак, да би се, 'спасао углед' куће његовог господара, Јосиф је био немилосрдно деградиран, осрамоћен и бачен у тамницу." – *Пајџр. и ѿр.* 213.

**с. Где се налазила та тамница? Упореди: I Мојс. 39,1 и 41,9,10. Како је Бог употребио Јосифа на добро док се налазио у Петефријевој тамници? I Мојс. 40,1,2.5.8.12-19.23.**

"Царев пехарник изразио је Јосифу своју највећу захвалност, како за охрабрујуће тумачење сна, тако и за многе љубазне услуге и пажње; у одговору на то – објаснивши му на најдирљивији начин неправедност свога тамновања – Јосиф га је замолио да се заузме за његову ствар пред царем... али кад му је била враћена служба и царева наклоност, пехарник је потпуно заборавио на свога добротитеља." – *Пајџр. и ѿророци*, 214.

#### 4. ЈОСИФ ПРЕД ФАРАОНОМ

**a. Шта је Бог у свом провиђењу учинио да Јосиф изађе из тамнице? I Мојс. 41,1-7. Како се прави Бог открио египатском фараону? I Мојс. 41,9.12.14-16.**

.....

.....

**b. Како је Јосиф на самом почетку свог тумачења фараоновог сна скренуо цареву пажњу на правог Бога? I Мојс. 41,16.25. Испричај укратко Јосифово тумачење фараонових снова. I Мојс. 41,26-31.**

.....

.....

**c. Какав је савет и предлог Јосиф дао фараону? I Мојс. 41,33-36.**

.....

"Тумачење је било тако разборито и логично, а предложене смернице дате су тако ваљано и оштроумно да се у тачност није могло сумњати..." – *Паџир. и њороци, 218.*

**d. Шта очевидно показује да је Фараон почео да верује у правог Бога? I Мојс. 41,38-41.**

.....

"Пехарник, сав испуњен самопрекорима, трудио се да своју ранију незахвалност исправи на тај начин што је свог добротинитеља најтоплије похвалио, а даља царева распитивања доказала су тачност његових навода. У целом царству Јосиф је био једини човек обдарен мудрошћу да укаже на опасност која је претила царству, и истакне неопходност припреме за отклањање такве опасности. Цар се уверио да је он заиста најспособнији за извођење плана који је сам предложио. Било је јасно да је у Јосифу божанска моћ, јер ниједан међу царевим државницима није био толико способан да у то критично време поведе државу. Чињеница да је Јосиф био Јеврејин и роб није много значила кад је томе супротстављена његова мудрост и здраво расуђивање. 'Можемо ли наћи човјека какав је овај, у коме би био дух Божји?' питао је цар своје саветнике." – *Паџир. и њороци, 218.*

## 5. ЈОСИФ - ПРИМЕР ДОСТОЈАН ПАЖЊЕ И ПОШТОВАЊА

**а. Која је једна од првих лекција коју они што желе да буду победници треба да науче из Јосифовог искуства? Лука 16,10.**

"Верна савесност у свим дужностима и на сваком положају од најнижег до највишег, однеговала је све његове способности за највишу службу. Ко живи у складу с Творчевом вољом, обезбеђује себи најчистији и најплеменитији развој карактера. 'Страх је Божји мудрост и уклањати се од зла јест разум' (Јов 28,28)." – *Паѿр. и ѿророци, 220.*

"Мало их је који схватају колико ситнице у животу утичу на развој карактера. Ниједна дужност коју треба да извршимо није у ствари безначајна. Разноликост околности с којима се из дана у дан сусрећемо, одређена је зато да се провери наша верност и да се оспособимо за веће задатке. Верношћу и приврженошћу начелима у обављању свакодневних послова ум се навикава да захтеве дужности ставља изнад задовољстава и личних склоности. Они који су овако дисциплиновани не колебају се између добра и зла, као што се трска повија на ветру. Они су верни својој дужности, јер су тако васпитани да су им верност и истина прешле у навику. Верношћу у ономе што је најмање они стичу снагу да буду верни и у већим одговорностима." – *Паѿр. и ѿророци, 220.*

## ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Када је Јосиф схватио да је његов одлазак у Египат представљао остварење божанске намере?
2. Какве благослове хришћанину може донети постојаност у верном извршавању поверене дужности?
3. Како је Јосиф, захваљујући божанском провиђењу, скренуо Фараонову пажњу на правог Бога?
4. Шта је покренуло Фараона да почне испољавати веру у правог Бога?
5. Која је једна од првих поука коју победници треба да извуку из Јосифовог искуства?

## Мојсије

"Вјером Мојсије, кад би велики, не хиједе да се назива син кћери Фараонове; и воље сїрадаїи с народом Божијим, неґоли имаїи земаљску сладостї ґријеха: државиши срамоїу Христїову за веће боґаїсїво од свеґа блаґа Мисирскоґа; јер ґледаше на илаїу." – Јевр. 11,24-26.

"(Мојсијев) је поглед преко велелепности раскошног двора и изнад владарске круне био усмерен ка вишим почастима које ће бити указане свецима Свевишњег у Његовом царству неопогањеном прљавштином греха." – Паїр. и ıророци, 248.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паїр. и ıророци, 241-258.*

□ Недеља

19. јануар

### 1. ПОРОДИЦА - ПРВО ЈЕВАНЂЕЉСКО ПОЉЕ

**а. Како је Јохаведа схватила материнску одговорност у погледу васпитања свога сина? II Мојс. 2,7-9; Дјела 7,20.21.**

.....

"Бог је услишио мајчине молитве; њена вера је била награђена. Дубоко захвална, она храбро и слободно тада приступи својој срећној дужности. Верно је искористила пружену прилику да своје дете васпита и подигне за Бога. Она је поуздано веровала да је дете сачувано за некакав велики задатак... Васпитавала га је још брижљивије и помније него осталу своју децу. Трудила се да у Мојсијеву душу усади Божји страх и љубав према правди и истини, и најусрдније се молила Богу да га сачува од сваког рђавог утицаја." – Паїр. и ıр., 245.

**б. Како верни родитељи треба да васпитавају своју децу? Приче 22,6.**

.....

"Цели Мојсијев будући живот, велико дело које је извршио као вођа израиљског народа, доказују од колике је важности задатак једне хришћанске мајке. Нема задатка који би се могао упоређивати с овим." – *Ibid.*, 245.

## 2. МОЈСИЈЕВА ДРУГА ШКОЛА: ЦАРСКИ ДВОР

### а. Какво је образовање Мојсије стекао на египатском царском двору? Дјела 7,22.

"На фараоновом двору Мојсије је добио највише грађанско и војно образовање. Владар је био одлучио да свог усвојеног унука учини наследником свога престола, и младић је био васпитаван за тај високи положај. 'И научи се Мојсије свој премудрости мисирској и бјеше силан у ријечима и у дјелима' (Дјела 7,22). Његове изузетне способности као војсковође учиниле су га миљеником мисирских армија. Свуда су га сматрали човеком достојним дивљења." – *Пајџр. и њоророци, 246.*

### б. Објасни судар овог васпитања са оним које је примио у свом израиљском дому.

"По мисирским законима, сваки који би дошао на фараонски престо морао је бити члан свештеничке касте; тако је и Мојсије као законити престолонаследник морао бити упућен у тајне мисирске вере. Та је дужност била поверена свештеницима. Али иако је ревностно и неуморно изучавао све то, ипак га нису могли придобити да учествује у молитвама лажним боговима. Претили су му да ће, уколико остане упоран у својој привржености јеврејској вери, бити лишен престола и да ће га се царева кћи одрећи као сина. Али је он непоколебљиво остао при својој одлуци да заклетву на верност не даје никоме осим јединоме Богу, Творцу неба и земље." – *Пајџр. и њоророци, 246.*

### с. Какав је био Мојсијев избор кад му је запретила опасност да изгуби царску круну? Зашто? Јевр. 11,24-26.

"Мојсије је имао способности да заузме истакнуто место међу великим људима на земљи, да блиста на дворовима тада најславнијег царства и да у своју руку узме скиптар његове силе. Својом интелектуалном величином он надвишује велике људе свих времена. Као историчару, песнику, филозофу, војсковођи и законодавцу, њему нема равна." – *Пајџр. и њоророци, 247.*

### 3. МОЈСИЈЕВА ТРЕЋА ШКОЛА: ЧУВАЊЕ СТАДА

- а. Зашто је човеку кога је Бог припремао за тако велики задатак била неопходна и ова трећа школа – чување оваца? II Мојс. 2,15.16.21; 3,1; Јевр. 11,27.**

"У школи самоодрицања и тегаба имао је да се научи стрпљењу и обуздавању својих страсти. Његово срце морало је бити у потпуном складу с Богом да би био у стању поучавати Израилце познавању Његове воље. Морао је кроз лично искуство бити припремљен да указује очинско старање и бригу за све којима буде затребала његова помоћ." – *Пајџр. и ѿророци, 250.*

- б. Какав је карактер Мојсије развио као резултат свог четрдесетогодишњег школовања у пустињи? IV Мојс. 12,3.**

- с. Шта се од оних који су позвани да раде за Бога тражи да би Он могао прихватити њихове напоре, и шта они морају научити? Римљ. 12,18.**

У свима који су били изабрани да изврше извесно дело за Бога запажа се људски елемент. Али они нису смели да остану непромењиво укалупљени у својим навикама и карактеру, задовољавајући се с тим да у том стању остану. Они су се најусрдније трудили да од Бога приме мудрост и да науче како треба да раде за Њега. Апостол каже: 'Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште од Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се' (Јаков 1,5). Али Бог не даје људима небеску светлост док су они задовољни собом и склони да остану у тами. Да би могао примити Божју помоћ, човек мора увидети своју слабост и непотпуност; он мора свој дух прилагодити оној великој промени која треба да се изврши у њему; он мора бити покренут на усрдну молитву и истрајне напоре. Рђаве навике и обичаје треба одбацити; само одлучним настојањем да се такве заблуде исправе и подреде исправним начелима може се извојевати победа. Многи никад не успевају да дођу до оног положаја који би иначе могли заузети, само зато што очекују да Бог учини за њих оно што снагом коју им је Он дао, могу и сами да учине." – *Пајџр. и ѿророци, 251.*

## 4. НЕМА ИЗГОВОРА ЗА ЉУДСКЕ СЛАБОСТИ

### а. Како је Бог одбио Мојсијево страховање и изговор да је "човјек спорога језика"? II Мојс. 4,10-12.

"Човек ће добити снагу и делотворност ако се прихвата одговорности које Бог стави на њега, и ако се свом душом труди да се оспособи за правилно извршење додељеног му задатка. Ма како да му је положај скроман, а способности ограничене, сваки који има поверења у божанску снагу и који се труди да свој задатак изврши верно, достићи ће праве величине." – *Паџир. и ѿророци, 257.*

### б. Којом својом слабашћу је Мојсије разгњевио Господа? Како је попуштањем осећањима своје супруге обешчистио Бога? II Мојс. 4,24.25.

"На путу из Мадиијама Мојсије је изненада, и на страхан начин био упозорен на Божје нерасположење према њему. Јавио му се један анђео у тако претећем ставу, као да би хтео да га уништи на лицу места. Никакво објашњење није било дато, али се Мојсије одмах сетио да је занемарио један од Божјих захтева. Подлегавши убеђивању своје жене, пропустио је да обреже свог млађег сина. Није испунио услов под којим је његов син имао да стекне право на благослове завета склопљеног између Бога и Израиља; а овакав пропуст од стране изабраног народног вође, могао је само ослабити снагу божанских прописа у очима народа." – *Паџир. и ѿр., 258.*

### с. Кад су људи Богом позвани да изврше неки одређени задатак, шта показује да они морају знати и пажљиво извршавати своје дужности? I Сам. 15,22; Јаков 4,17.

"И данас се многи слично понашају иако имају пред очима Саулов пример и последице његовог греха. Док с једне стране одбијају да верују у неке Божје захтеве и да их се придржавају, с друге стране упорно врше спољне форме богослужења. Дух Божји не одговара на такву службу. Без обзира колико су људи ревностни у одржавању верских церемонија, Бог их ипак не може прихватити ако намерно и даље преступају иједну Његову заповест." – *Паџир. и ѿророци, 671.*

## 5. БИТНЕ КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА ХРИШЋАНСКУ СЛУЖБУ

**а. Шта је прва и најглавнија квалификација коју свака победничка душа мора имати? Јован 21,15-17.**

"Значајно је било питање које је Христос поставио Петру. Он је поменуо само један услов апостолског позива и службе. "Љубиш ли ме?" питао је Он. То је битна квалификација. Иако је Петар могао да има све друге услове, ипак без такве љубави према Христу он не би могао бити веран пастир Његовог стада. Знање, добродушност, речитост, захвалност и ревност – све те особине су од помоћи у добром делу, али без Христове љубави у срцу, проповедник неће имати успеха у свом позиву." – *Жеља векова, 792.*

**б. Шта представља очевидан доказ да је Мојсије стекао ову битну квалификацију? II Мојс. 32,9-12.32.33. Да ли је Бог заиста намеравао да уништи израиљски народ, или је хтео само да провери Мојсија?**

"Ако је Бог заиста наумио да Израиљце уништи, ко би се могао залагати за њих?..."

"Кад се Мојсије у својој молитви залагао за Израиљце, његове бојажљивости је потпуно нестало у дубоком интересовању и љубави за оне за које је као оруђе у рукама Божјим толико учинио. Бог је саслушао његово преклињање и услишио његову несебичну молитву. Он је проверавао свога слугу; хтео је да види колика је његова верност и љубав према заблуделом и незахвалном народу, и Мојсије је племенито издржао пробу." – *Пајир. и пророци, 328.*

### ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Која је била прва школа у којој је Мојсије васпитаван?
2. Шта је представљало другу школу коју је морао да похађа?
3. Где је била трећа школа његовог живота?
4. Како је свака од ових школа битно допринела припремању Мојсија за његово животно дело?
5. Које је прво питање које се поставља пред свакога ко жели да буде победник?



**Прилог њрве субоше у месецу  
За њошњору унесрећенима широм  
свеиша**

Шта је права вера? "Вјера чиста и без мане пред Богом и Оцем јесте ова: посјећивати сирочад и удовице у њиховим невољама, и држати себе неопогањена од свијета" (Јаков 1,27). Потпора унесрећенима широм света представља одговор на позиве за помоћ онима који су најугроженији, који су преживели трауматично искуство проузроковано земљотресом, орканима и другим несрећама. Можете ли помоћи таквима који су заиста угрожени?



"Ма колико талената да имамо – један, два или пет – свој новац не треба да расипамо на задовољавање таштине, охолости или себичности. Сваки динар који сакупимо носи лик и натпис Божји. Докле год у свету има гладних које треба нахранити, неодевених које треба оденути, душа које гладују за хлебом живота и водом спасења, свако непотребно задовољавање, сваки динар који нам претекне, треба да дамо за помоћ сиромашнима и угроженима." – *Знаци времена, 20. јун, 1892.*

Фонд за помоћ унесрећенима дужан је да координира ту помоћ. И као потпуно добровољна операција, не наплаћујући никакву услугу ни трошкове, 100% одлази директно и потпуно у добротворне сврхе. Све административне трошкове Фонд за помагање унесрећенима широм света подмирује кроз редовне црквене прилоге. То овом Фонду омогућује да сваки цент намењен угроженима упути онима којима је помоћ заиста најпотребнија.

Од дељења хране гладнима у Републици Шри Ланка и ублажавање сиромаштва у Јужној Индији, Фонд за помоћ унесрећенима у свету, отпремао је пошиљке такве помоћи на све стране глобуса. Ове суботе такође имате прилику да потпомогнете ову добротворну службу. 'Новац који је Бог поверио појединцима они треба да употребе на благослов људском роду, за ублажавање потреба невољних и угрожених... У мудрости Божјег провиђења њима треба стално предочавати потребе оних који су најугроженији. Они треба да ублажавају патње болесних, одевају наге и потпомажу оне који се налазе у тешким околностима, који се упињу свом снагом да некако прехране себе и чланове своје сиромашне породице.' – *RH, 4. јануар, 1898.*

**Генерална конференција, Одсек за добротворне сврхе**

## Припрема за улогу свештеноша (I)

"Ако добро узаслушајте глас мој и ушчувајте завјет мој, бићете моје благо мимо све народе, ирмеда је моја сва земља; и бићете ми царство свештеничко и народ свети" – II Мојс. 19,5.6.

"(Господ је Израилце) извео из Мисира и настојао да их васпита као народ који ће припадати само Њему. Његова намера била је да преко њих пружи поуку и благослов целом свету. Он их је снабдевао храном која је одговарала за ову сврху, али то није било месо, него мана - 'хлеб небески'." – *Здравље и срећа, 274.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Патр. и пророци, 389-395.*

☐ Недеља

26. јануар

### 1. ОПАСНО ДУХОВНО СТАЊЕ

а. Којим поступком су Израилци демонстративно показали своју неспремност да их Бог употреби као светленише Његове светлости? II Мојс. 16,2.3.

.....  
.....  
"Међутим, тешкоће и лишавања су били неопходни ради њих самих. Бог их је избавио из стања унижености и удостојио их почасног места међу народима и значајног и светог поверења. Да су имали вере у Бога у погледу свега што је Он чинио за њих, они би радосно и лако подносили све непријатности, лишавања и патње; али они нису имали поверења у Господа иако су били очевици непрекидних доказа Његове силе." – *Патр. и пророци, 295.*

б. У одговору на гунђање мноштва, каква упутства је Господ дао преко Мојсија да би ограничио њихов изопачени апетит? II Мојс. 16,4.12-15.31.35.

## 2. БОЖЈИ ПЛАН

**а. Шта увек морамо имати на уму да бисмо могли бити светлост свету? I Кор. 10,31. Шта је сачињавало првобитну исхрану Адама и Еве у Едему? I Мојс. 1,29.**

"Више пута ми је било показано да Бог свој народ враћа првобитној својој намери – да не треба да се хране месом мртвих животиња. Он жели да нас као народ поучи бољем путу... Ако се месо одбаши, ако се укус не подстиче у том правцу, ако се навикавамо на воће и житарице, убрзо ће (наша исхрана) бити као што је Бог одредио у почетку. Његов народ неће употребљавати никакво месо." – *Вођење дејтејта*, 383.

**б. Шта су Израилци, као Богом изабрани народ да буду светлост свету, увек морали имати на уму? V Мојс. 6,24; 7,6.**

"Бог је Израилце извео из Мисира, да би их у земљи хананској могао учинити чистим, светим и срећним народом. Да би постигао тај циљ, Он их је подвргао одређеној дисциплини потребној за њихово властито добро и добро њихових потомака. Да су, покоравајући се Његовом мудро ограничењу, савладали апетит, међу њима не би било болести ни немоћи. Њихово потомство би било обдарено и телесном и умном снагом. Они би имали јасну представу о истини и дужности, оштроумно запажање, моћ разликовања и здрав суд. Али њихова неспремност да се потчине ограничењима и захтевима које им је сам Бог поставио, спречило их је у многome да достигну високи стандард који им је Он наменио и да приме благослове које је био готов да им удели." – *Пајџ. и ѿророци*, 391.

**с. Зашто је сотона отврдно срца Израилца подстичући их "да желе и траже оно што је било забрањено"? Пс. 78,18.**

"Сотона их је наводио у искушење да такво ограничење сматрају неоправданим и свирепим. Он их је подстицао да желе оно што је било забрањено, јер је знао да необуздано попуштање апетиту води одавању чулним задовољствима, и да ће на тај начин лакше подјармити народ под своју власт. Зачетник болести и беде хватао је људе тамо где су најслабији и где је имао највећег успеха. Кушањем усредсређеним на попуштање апетиту он је, са великим успехом, заводио људе још од оног дана кад је Еву наговорио да окуси забрањени плод..." – *Пајџ. и ѿророци*, 390.

### 3. ОТВОРЕНА ПОБУНА

**а. Шта су Израилјци учинили убрзо по свом одласку испод Синаја, и како је Бог реаговао на то? IV Мојс. 11,1.**

**б. Зашто је Бог, у то време, њихово гунђање сматрао као грех отворене побуне? Пс. 78,17.18; Јевр. 10,26.**

"На свом путовању од Црвеног мора до Синаја, они су често гунђали и бунили се, али имајући сажалења према њиховом незнању и слепилу, Бог их тада није кажњавао за те грехе. Међутим, од оног времена био им се открио на Хориву. Они су примили велику светлост јер су били очевици испољавања Божјег величанства, Његове моћи и милости; стога је њихово незадовољство и неверовање сада представљало велики грех. Осим тога, они су се заветовали да прихватају Јехову за свога цара и да ће се покоравати Његовом ауторитету. Њихово гунђање је сад представљало побуну, те је морала уследити брза и видљива казна, да би се Израил спасао од анархије и пропасти. И 'Господ се разгневи и распали се на них огањ Господњи и сажеже крајње у околу'. Најодговорнији за побуну били су уништени муњом из облака." – *Пајџр. и ѿророци, 391.*

**с. Како су преживели после овог пожара наставили и даље своју побуну? IV Мојс. 11,4-6.**

"Међутим, ускоро се појави још веће зло. Уместо да преживели буду наведени да се понизе и покају, изгледало је као да је ова страшна казна још више распламсала њихову побуну. На све стране се могло видети како се народ сакупља на вратима својих шатора, те плаче и јадикује... Тако су они изражавали своје незадовољство с храном коју је сам Творац предвидео за њих, иако су стално имали доказ да је она потпуно одговарала њиховим потребама; јер упркос свих напора и тешкоћа које су морали да издрже, у њиховим племенима није било болесних ни изнемоглих." – *Пајџр. и ѿророци, 391.*

"Свака душа ће бити кушана и проверавана. Нека сви будно пазе како се односе према опоменама, укорима и усрдним позивима Духа Божјег. Они који одбаци светлост зато што иста није у складу са њиховим склоностима, биће остављени у мраку да бирају оно што воле – оно због чега ће изгубити Божју наклоност и Његову заштиту." – *Преглед и Гласник, 16. октобар, 1883.*

#### 4. МОЈСИЈЕ ПРЕКЛИЊЕ ЗА ПОМОЋ

**а. У својој забринутости и болу због ове тешке ситуације, како се Мојсије обратио Господу? IV Мојс. 11,11-15. Какву је помоћ Господ тада указао Мојсију? IV Мојс. 11,16.**

.....

"Господ је Мојсију дозволио да сам изабере најверније и најспособније људе да би с њима поделио одговорност. Њихов утицај имао је да му помогне у обуздавању разјареног народа и гушењу побуне. Али ипак је њихов избор на крају имао лоше последице. Да је Мојсије испољио чврсту веру у Божју силу и доброту, о чему је имао тако очевидне доказе, они никада не би били изабрани." – *Пајџ. и њоророци, 392.*

**б. Шта је Мојсије по Божјем налогу имао да каже побуњеницима као одговор на њихове жалбе? IV Мојс. 11,18-20.**

.....

**с. Како је Господ укорио и Мојсија због недостатка вере и израженог незадовољства? IV Мојс. 11,21-23.**

.....

**д. Иако је Израилцима дао меса за којим су толико жудели, како их је Бог казнио због њихове побуне? IV Мојс. 11,31-33; Пс. 106,13-15.**

.....

"Бог им је дао оно што им није служило на добро, зато што су тако упорно чезнули за тим. Нису били задовољни храном која се показала толико благотворном за њихово здравље. Њихове побуњеничке жеље биле су задовољене, али су зато морали да сносе последице. Наслађивали су се без мере и границе, и због такве неумерености морала је да уследи неодложна казна. 'И удари Господ народ помором врло великим'. Многи су се поразбољевали и поумирали од страшне грознице, док су највећи кривци били ударени помором чим су окусили храну за којом су жудели." – *Пајџ. и њоророци, 394.*

## 5. БИРАЊЕ ИЗМЕЂУ СВЕТЛОСТИ И ТАМЕ

- а. Како Бог гледа на оне до којих светлост никада није допрла, који никада нису упознали Његову вољу нити разумели Његове намере? Дјела 17,30.
- .....
- .....

"Ако светлост дође, и буде одбачена или презрена, онда долази осуда и Божји гњев; али док светлост није дата, нема ни греха, јер није било светлости коју би људи могли да одбаце." – *I Свед., 108.*

- б. Међутим, како ће Бог поступити са онима који одбијају да послушају и онда кад им је јасно откривена Његова воља? Лука 12,47.48; Јаков 4,17; I Сам. 15,23.
- .....
- .....

"Док с једне стране одбијају да верују у неке Божје захтеве и да их се придржавају, с друге стране упорно врше спољне форме богослужења. Дух Божји не одговара на такву службу. Без обзира колико су људи ревносни у одржавању верских церемонија, Бог их ипак не може прихватити ако намерно и даље преступају иједну Његову заповест." – *Папѿр. и ѿророци, 671.*

### ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Бог је Израилцима поставио ограничења у погледу исхране, како су они реаговали на то?
2. Зашто је Бог њихово гунђање поводом тога сматрао побуном?
3. На који начин је ипак дао храну за којом су толико чезнули?
4. Како Бог гледа на оне који заиста не познају истину?
5. Како ће Он поступити са онима који намерно не уважавају Његову откривену вољу?

## Припрема за улогу свештеноша (II)

"О кад би народ мој слушао мене, и синови Израилјеви ходили њуштовима мојим! Брзо бих њокорио нејријаше њихове, и на њрошвнике њихове диџао бих руку своју." – Пс. 81,13.14.

"Они на које је положен терет одговорности за ово дело (реформе) не смеју гледати мирно када се поступа неправедно, нити покривати зло плаштем лажног милосрђа." – Пророци и цареви,

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Христове очигледне њоуке, 153-157.*

□ Недеља

2. фебруар

### 1. ОД НИЖЕГ КА ВИШЕМ КРИТЕРИЈУМУ

а. Како би Израилци - кад су у Ханану имали све услове да буду светлост свету - били благословени да су прихватили Божји план у погледу враћања на првобитну исхрану дату Адаму? Пс. 78,23-25; 81,13.14.

.....

"Да би изменио и оплеменио њихове склоности, и у њима активирао више силе ума (Господ) им је ускратио месо мртвих животиња. Дао им је храну анђеоску – ману са неба." – Библијски коменџари, 79.

б. Пошто је једење меса било после потопа привремено дозвољено (I Мојс. 9,3; 18,7; 27,9), зашто су синови Израилјеви били кажњени кад су тражили месо? IV Мојс. 11,33; Пс. 78,27-32; 106,14.15.

.....

"Кад неко јасно види шта му је дужност, онда нека не прилази Богу с молитвом да му се ипак дозволи да је не изврши. Штавише, треба смерна и понизна духа да се моли за снагу и мудрост како би могао испунити њене захтеве." – Пајир. и ѡроци, 461.

## 2. ДОЗВОЉЕНО ЗБОГ ОКОРЕЛОСТИ СРЦА

**а. Како је Господ, с обзиром на неспремност Израиљаца за виши критеријум, испољавао стрпљење и толеранцију према њима док их је водио? Пс. 81,11.12; Језек. 14,4.5.**

**б. Шта је Господ Израиљцима "због окорелости срца њихова" коначно дозволио да једу? Каква ограничења је и у томе што је било дозвољено ставио из здравствених разлога? III Мојс. 11,1-4.9.10; 3,17; 22,8.**

"Кад су се сместили у земљи хананској, Израиљцима је било дозвољено да једу храну животињског порекла, али са великим ограничењима у том погледу, како би се колико толико спречиле рђаве последице." – *Здравље и срећа, 274.*

**с. Какве уредбе и законе је Господ дозволио Мојсију да им пропише кад нису били спремни да прихвате виши критеријум? Језек. 20,23-25. Који савет водећи људи у Заједници и јеванђелисти увек треба да имају на уму? Јован 14,17; 16,13.**

"Ми не смемо ићи брже него што то могу да прихвате и они који су на основу своје савести и здравог разума осведочени у истине које заступамо. Са људима ми морамо да се сретнемо тамо где се они налазе. Некима од нас је требало много година да би се у погледу здравствене реформе уздигли до становишта на којем се сада налазимо. Реформе у погледу исхране треба спроводити обазриво. Апетит представља јако искушење са којим морамо доћи у сукоб, јер свет данас само мисли о јелу и пићу. Ако схватимо да рад са људима захтева толико времена колико је нама било потребно да достигнемо садашњи прогрес у реформи, ми ћемо бити веома стрпљиви с њима, допуштајући да напредују корак по корак, као што смо и сами чинили, све док се њихова стопала не учврсте на платформи здравствене реформе. Међутим, морамо бити веома обазриви не журећи пребрзо, како не бисмо били приморани да се враћамо истим трагом. У реформи је боље направити један корак мање, него за један корак истрчавати испред постављеног циља. И ако у свему томе направимо грешку, нека то буде на страни која нас приближава народу." – *III Сведочанство, 22.*



### 3. ПРЕД УЛАСКОМ У ХАНАН

**а. Које значајне институције, поред првобитне исхране, је такође требало обновити међу Израиљцима пре њиховог уласка у Ханан - да би заиста могли да буду светлост свету?**

**1) Дан Божјег починка - субота. I Мојс. 2,2.3; II Мојс. 16,29.30; Јевр. 4,1-3.9-11. Зашто они нису били у стању да уђу у Божји починак у потпуном смислу (и буквално и духовно)? Јевр. 3,18.19.**

.....

**2) Институција брака. Иако је Мојсије желео да обнови ову институцију, зашто су његови напори остали безуспешни? Мат. 19,4.7.8; Језек. 20,25. Какви су напори касније учињени у том погледу? Мал. 2,14-16.**

.....

**б. Разматрајући окорелост срца синова Израиљевих у старо доба, на који начин понекад и ми падамо у искушење да повлађамо њихове грешке?**

.....

"Историја о доживљајима Израиљаца у пустињи записана је за науку Израиљу Божјем до краја времена. Записи о Божјем поступању са путницима у пустињи, о свим њиховим лутањима, патњама од глади, жеђи и умору, и потресном испољавању Његове силе у њихову корист, пуни су опомена и поука Његовом народу за сва времена. Различита искуства која су Јевреји стекли, представљала су припремну школу за живот у обећаној земљи, у Ханану. Бог жели да Његов народ у овим данима понизна срца и пријемљива духа размотри искушења кроз која је стари Израиљ пролазио, како би из тога могао извући поуку, у својој припреми за небески Ханан." – *Пајп. и њор. 296.*

"Осврћући се на Израиљце, многи се чуде њиховом неверству и гунђању и чини им се да они не би били тако незахвални. Међутим, кад год се њихова вера стави на ма какву пробу, они не испољавају више постојаности ни стрпљења него што је показао и стари Израиљ. Кад западну у тешкоће, они гунђају против поступака којима Бог жели да их оплемени и очисти." – *Пајп. и њорочи, 296.*

#### 4. ПРИПРЕМА ЗА НОВУ ЗЕМЉУ

**а. Да ли првобитне божанске институције треба да се обнове и данас - пре нашег уласка у небески Ханан? Мат. 17,11; Дјела 3,20.21. Које су то институције?**

1) Дан Божјег починка - субота: Ис. 56,1.6-8; 58,12-14.

2) Институција брака: I Кор. 7.1.2.10.11.24.29.39.

3) Исхрана без меса првобитно дата Адаму и Еви: I Кор. 10,5.6.11; Ис. 22,12-14.

"При завршетку историје света обновиће се све божанске институције. Поправиће се развалине које је човек начинио преступивши суботу. Припадници остатка народа Божјег, који као реформатори стоје пред светом, морају показати да је Божји закон основ сваке трајне реформе, и субота - из четврте заповести - мора остати као стални спомен стварања и силе Божје. Они морају јасним и разговетним речима указивати на обавезу држања свих десет заповести. Подстакнути љубављу Христовом, они морају сарађивати с Њим, зидајући пустолине. Они морају да 'сазидају развалине и оправе путеве за насеље' (Ис. 58,12)." – *Пророци и цареви, 462.*

**б. Полазећи од чињенице да "све божанске институције треба обновити", како пророчанство описује оне који носе последњу поруку милости овом свету? Ис. 58,12; 61,4.**

"Пророк овим речима описује народ који се у време општег отпадништва од истине и правде труди да обнови начела на којима је засновано царство Божје. Тај народ оправља развалине начињене у закону Божјем – зидове које је Он подигао да заштити своје изабране." – *Пророци и цареви, 462.*

"У упадливој супротности са овим мноштвом стоји мала Заједница оних који не одступају од своје оданости и верности Богу. "Овдје је трпљење светих који држе заповијести Божје и вјеру Исусову' (Откр. 14,12). То су они о којима пророк Исаија каже: 'И Твоји ће саиздати старе пустолине, и подигнућеш темеље који ће стајати од кољена до кољена, и прозваћеш се: који сазида развалине и оправу путеве за насеље' (Ис. 58,12)." – *Знаци времена, 8. фебруар, 1910.*

## 5. "И ЧУСМО ГЛАС ЊЕГОВ"

а. Ко је био Анђео који сиђе на Гору Синајску да би непосредно својим гласом проговорио људима? Дјела 7,37-39; 3,22,23; I Кор. 10,1-4.

---

б. Како знамо да Христос није дошао на свет да уведе нову религију, већ само да обнови оно што је изгубљено деловањем сатониним? Лука 19,10; I Јов. 3,8; Мат. 5,17.

---

"Великим планом спасења свет ће бити враћен у своје првобитно стање. Све што је грехом било изгубљено биће милешћу Божјом поновно повраћено." – *Папир. и пророци*, 351.

с. Шта треба да буде наше искуство и одговорност као Христових сарадника? Јован 16,13 упореди са Амос 4,12.

---

"Истина коју ми имамо већа је и свечанија од свих порука које су икада биле поверене смртницима, и пред Богом смо одговорни за начин на који је представљамо свету. Рад на спасавању душа, свакоме од нас треба да буде на првом месту. Док чинимо све што је у нашој моћи да друге придобијемо за истину, ми треба да покажемо какав је утицај она извршила на наш живот и карактер." – *V Сведочанство*, 286.

## ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Кад јасно видимо шта нам је дужност, како треба да реагујемо?
2. Шта Господ, водећи свој народ, понекад употребљава кад они нису спремни за виши критеријум?
3. Које три првобитне институције Господ жели да Његов народ обнови при уласку у Ханан?
4. Шта такође треба обновити пре нашег уласка у небески Ханан?
5. Да ли је Христос својим доласком на свет увео нову религију или да обнови оно што је било изгубљено?

## **Бо̄г̄ ѿоучава Израил̄џе да не гун̄ђају**

"И о̄йомӣњи се све̄га ѿӯша којим̄ т̄е је водио Гос̄ѿод Бо̄г̄ ѿвој чет̄рдесе̄т̄ година ѿо ѿус̄т̄ӣњи, да би т̄е намучио и искушао, да се зна ш̄та т̄и је у ср̄цу, хо̄ћеш ли држатӣ за̄јовијестӣ ње̄гове или не̄ћеш." – V Мојс. 8,2.

"Попуштајући стално духу гун̄ђања и побуне, Израил̄џи су били склони да изналазе приговоре чак и благословима којима их је Бог у својој милости обасипао." – *Знаци времена*, 28. окт̄обар, 1880.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пат̄р. и ѿророци, 445-451.*

Недеља

9. фебруар

### **1. ПОНОВО НЕГОДОВАЊЕ И НЕЗАДОВОЉСТВО**

**а. На шта су се синови Израил̄џеви, пред крај свога лутања по пустињи, још увек жалили и против Бога и против Мојсија? IV Мојс. 21,5.**

.....  
.....

**б. Како се Мојсије трудио да их осведочи у неоправданост њихових жалби и незадовољства? V Мојс. 8,3.4.14-16.**

.....  
.....

"Сваког дана током путовања били су сачувани каквим чудом Божје милости. На целом путу којим их је Бог водио налазили су воду којом су гасили жеђ, хлеб са неба да утоле глад, а мир и безбедност у сенци облака преко дана и у стубу од огња преко ноћи. Анђели су им помагали кад су се успињали стрмим падинама или пешачили мучним стазама по пустињи. Упркос тешкоћа које су подносили, у њиховим редовима није било сусталих ни изнемоглих. Од толиког дугог путовања ниједноме није чак ни нога отекала, нити им је одело овештало." – *Пат̄р. и ѿророци, 446.*

## 2. ЗМИЈА ОД БРОНЗЕ

### а. Како је Господ одговорио на неоправдано жаљење и гуњћање народа? IV Мојс. 21,6.

"Будући у заштити Божје силе, нису ни примећивали безбројне опасности које су их стално окружавале. У својој незахвалности и неверству стално су помињали смрт, и сада је Господ допустио да смрт дође. Змије отровнице које су представљале праву напаст за пустињу називали су ватреним змијама, због страховитог деловања њиховог уједа који је одмах изазивао запаљење и брзу смрт. Пошто на Израилцима није почивала Божја заштитничка Рука, многи из народа били су нападнути од ових отровних створова." – *Пајџр. и пророци, 446.*

### б. Шта су Израилци учинили, видећи да им је Бог због њиховог неоправданог гуњћања, сада дао разлог да стварно имају на шта да се жале? IV Мојс. 21,7. Каква је то поука за нас?

У читавом логору завладао је страх и пометња. Скоро у сваком шатору нашао се по неки мртвац или болесник на умору. Нико се није осећао сигурним... Често би се кроз тишину ноћи проломио продоран крик најављујући нове жртве. Сви су се трудили да се нађу око болесника или да заштите оне који још нису били погођени. Сада се из њихових уста није чуло никакво гуњћање. У поређењу са тренутним патњама, раније потешкоће и искушења нису изгледали вредни пажње.

"Најзад се народ понизио пред Богом. Дошли су Мојсију са својим признањима и молбама: 'Згријешисмо што викасмо на Господа и на тебе' (IV Мојс. 21,7). А само мало пре тога оптуживали су га као најцрњег непријатеља и приказивали узрочником свих својих мука и невоља. Међутим, чак и у тренутку кад су им те речи прелазиле преко усана, знали су да је оптужба била лажна; и чим их је снашла казна, похитали су к њему као једином човеку који се могао за њих заузети код Бога. 'Моли Бога нека уклони змије од нас', гласила је молба." – *Пајџријарси и пророци, 447.*

"Кад увидимо своју грешност, не треба да очајавамо нити да се плашимо као да немамо Спаситеља или као да Он нема за нас милости. Баш у тим тренуцима Он нас позива да дођемо к Њему у својој беспомоћности и Он ће нас избавити." – *Пајџр. и пророци, 450.*

### 3. "ПОГЛЕДАЈ И ЖИВИ"

- а. Шта је Мојсије по Божјем налогу учинио да би се нашао излаз за оне који су били уједени од тих отровних змија, и какав је био резултат? IV Мојс. 21,8.9.**

"Неки нису веровали да ће само један поглед на ту металну фигуру моћи да их излечи. Такви су помрли због свог неверства. Међутим, многи су веровали у моћ Богом даног средства. Очеви, мајке, браћа и сестре са страхом и чежњом настојали су да изнемогли поглед својих сродника често и самртника усмере на подигнуту змију. Иако потпуно изнурени и на самрти, требало је само једном да погледају па да одмах потпуно оздраве." – *Паџр. и њороци, 447.*

"Народ је добро знао да се сила која може да изазове такву промену не налази у змији од бронзе. Моћ исцељења могла је доћи једино од Бога. Он је у својој мудрости изабрао баш такав начин да би показао своју силу. Захваљујући том једноставном средству народ је био наведен да схвати да је управо сопственим грехом навукао то зло на себе. Истовремено су добили обећање да немају разлога да се плаше све док буду послушни Богу, јер ће их Он сачувати." – *Ibid., 447.*

- б. Какав савет наши проповедници треба да упуте онима који данас имају обичај да се жале и гунђају? Филиб. 2,14; Ис. 45,22; I Петр. 5,6.7.**

"Подизање бронзане змије требало је да пружи Израиљцима важну поуку. Они се нису могли сами спасти од смртоносног дејства отрова у њиховим ранама. Једино је Бог био у могућности да их излечи; а од њих се тражило да покажу поверење у Његов начин излечења. Морали су погледати да би живели. Богу су могли угодити само вером, а тиме што су погледали у змију давали су доказа о својој вери. Знали су они да у самој змији нема никакве силе, већ да је то симбол Христа; на тај начин указано им је на неопходност веровања у Његове заслуге." – *Паџр. и њороци, 449.*

"Иако грешник не може да се спасе својом снагом, он ипак мора нешто предузети да би обезбедио спасење. Христос каже: 'Који долази к мени нећу га истјерати напоље' (Јован 6,37). Међутим, ми морамо доћи к Њему; и ако се кајемо за своје грехе, морамо веровати да ће нас Он примити и опростити нам. Вера је дар од Бога, али од нас зависи да ли ћемо је оживотворити. Вера је рука којом душа прихвата милост – понуђени Божји дар." – *Ibid., 450.*

#### 4. "НЕМА ДРУГОГА ИМЕНА "

- а. Коју је поуку у вези са змијом од бронзе Христос веома јасно истакао у свом учењу док је био међу дванесторицом? Јован 3,14-17.**

.....

.....

"Сви који су икад живели на земљи, осетили су смртоносни ујед 'старе змије која се зове ђаво и сотона' (Откр. 12,9). Кобне последице греха могу бити отклоњене једино помоћу средства за које се Бог постарао. Израилци су спасавали свој живот на тај начин што би погледали у подигнуту змију. Међутим, тај поглед је у себи садржао и веру. Остајали су у животу зато што су веровали у Божју реч и средство предвиђено за њихово оздрављење. Тако и грешник може да гледа у Христа и живи. Вером у жртву помирења он добија опроштај. За разлику од беживотног симбола, Христос има у себи и снаге и моћи да помогне грешнику који се каје." – *Папирјарси и њороци*, 449.

- б. Преко кога једино благослови завета милости могу постати и наши? Јован 6,37; Дјела 4,12.**

.....

.....

"Једино нам Христова правда може дати право на благослове завета милости. Многи су тежили и дуго настојали да добију ове благослове, али их никад нису примили зато што су мислили да могу сами нешто учинити да би их заслужили. Ми не смемо веровати да нас могу спасти сопствене заслуге; Христос је једина нада нашег спасења. Јер нема другог имена под небом даног људима којим би се ми могли спасти' (Дјела 4,12).

"Ако се потпуно поверимо Богу и поуздамо у заслуге Исуса – Спаситеља који прашта грехе, онда ћемо сигурно примити помоћ коју желимо. Нека нико не гледа себе као биће које има моћ да само себе избави. Исус је умро за нас, јер ми сами нисмо били у стању да то учинимо. У Њему је наша нада, наше оправдање и наша правда. Кад увидимо своју грешност, не треба да очајавамо нити да се плашимо као да немамо Спаситеља или као да Он нема за нас милости. Баш у тим тренуцима Он нас позива да дођемо к Њему у својој беспомоћности и Он ће нас избавити." – *Папир. и њороци*, 450.

## 5. ИСТОРИЈА СЕ ПОНАВЉА

- а. Зашто и како су се многи Израилџци устезали да прихвате Божју помоћ кад су били нападнути од отровних змија? Јевр. 3,9.17-19.**

"Многи Израилџци нису хтели да се помогну леком који је Небо одредило... и даље су ридали због својих рана, болова и сигурне смрти све док им није понестало снаге и очи се укочиле, а могли су за тренутак да се излече." – *Паџр. и ѿророци, 450.*

- б. Какво упозорење апостол нама даје да не следимо негативан пример старог Израилџа? Јевр. 3,7.8.12-14.**

"Многи нису вољни да приме Христа све док им се потпуно не објасни тајна плана спасења. Одбијају да погледају с вером иако увиђају да су хиљаде већ погледале и осетиле делотворност управљања погледа на Христов крст. Многи лутају лавиринтима филозофије у потрази за доказима и разлозима које никада неће наћи, а одбацују доказе које им је Бог милостиво дао. Одбијају да ходе у светлости Сунца Правде, све док им се не објасни разлог зашто то сунце сија. Сви који упорно остају при таквом ставу, неће никада доћи до познања истине. Бог никада неће уклонити све поводе за сумњу. Он даје довољно доказа као основ за веру, а ако се они не прихвате, дух остаје у тами. Они који су били уједени од змије отровнице могли су да се колебају и предомишљају да ли да погледају у бронзану змију или не, али би у том случају пропали пре него што би донели одлуку да послушају. Наша је дужност да најпре погледамо, а онда ће нам поглед вере дати живот." – *Паџр. и ѿророци, 451.*

## ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Пошто су Израилџци наставили да гуиђају и кад су се већ приближили граници Ханана, какву поуку им је Господ упутио?
2. Који савет треба упутити онима који имају навику да гуиђају и да се жале?
3. На који начин покајнички грешници могу да буду исцељени?
4. Шта је било са онима који су се устезали да прихвате Богом дану помоћ против уједа отровних змија?
5. На који начин многи и данас следе пример неверних Израилџаца?



## Поуке о евангелизму са границе Ханана

"Зашто, као што говори Дух свети: данас ако глас његов чујеш, не будише дрвенасијех срца, као кад се ирођневисше у дане најасиши у иусишињи." – Јевр. 3,7.8.

"Када људи у свом срцу подлегну неверовању, они се сами стављају под контролу сотонину, и нико не може рећи докле ће их то одвести." – РН, 29. октобар, 1903.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Папир. и пророци, 400-409.*

□ Недеља

16. фебруар

### 1. ОЗБИЉНО КУШАЊЕ ВЕРЕ

а. Који извештај показује да синови Израилјеви нису имали довољно вере, и зашто? V Мојс. 1,20-22; IV Мојс. 13,1.2.17-20.27-32.

"Народ није имао стрпљења да реално расуди нити је размишљао да ће их Онај, који их је дотле довео, сигурно одвести и у ову земљу. Нису се опомињали како их је Бог чудом ослободио од њихових тлачитеља отварајући пред њима пут кроз море и уништавајући фараонову војску која их је гонила. Остављали су Бога по страни као да је све зависило од снаге њиховог оружја." – Папир. и пророци, 401.

б. Како су Израилци својим неверовањем показали да нису били спремни за освајање обећане земље? V Мојс. 1,26; IV Мојс. 14,1-4. Како неверовање омета евангелизације и данас? Јевр. 3,16-19.

"Лажни извештаји неверних извиђача прихваћени су, те је читав збор био обманут... Да су само двојица донели рђаве извештаје, а да су их десеторица храбрили да освоје земљу у Божје име, они би ипак, због свога неверовања, радије прихватили извештај оне двојице него десеторице. Међутим, само су се двојица заузела за истину, док су осталих десеторица стали на страну побуњеника." – Папирјарси и пророци, 404.

## 2. "БЕЗ МЕНЕ НЕ МОЖЕТЕ ЧИНТИ НИШТА "

a. Како је Господ поново проверавао Мојсијеву љубав према израиљском народу? IV Мојс. 14,11.12.19.20. Како се прави победник залаже за грешнике? Јоило 2,17.

.....

.....

b. Како су Израиљци реаговали кад им је Мојсије пренео Божју одлуку у погледу њихове будућности? IV Мојс. 14,33-35.39.40.

.....

"Преступ их је тако страховито био заслепио. 'Ићи ћемо и бићемо се', викали су они; али Господ им никад није наложио да то чине. Његова намера није била да они ту земљу заузму ратом, већ строгом послушношћу Његовим заповестима." – *Паџр. и ѿророци, 406.*

"Иако су им срца остала непромењена, народ је ипак био наведен да призна своју грешку и лудост своје побуне приликом доласка ухода. Тек сада су увиђали вредност благослова које су сувише брзо одбацили. Признали су да их је из Ханана искључило сопствено неверство." – *Ibid., 407.*

c. Шта се десило кад су Израиљци покушали да Ханан освоје сопственом силом? Зашто? IV Мојс. 14,41-45. На који начин и ми можемо доћи у искушење да поновимо њихову грешку? Јован 15,5.

.....

.....

"Кад је требало узети Хананску земљу, нису веровали да се њиховим настојањима придружује сила Божја, а сада су намеравали да без Божје помоћи, властитим снагама, постигну циљ. 'Сагријешисмо Господу – повикаше они – ићи ћемо и бићемо се сасвијем како нам је заповиједио Господ Бог наш' (V Мојс. 1,41). Преступ их је тако страховито био заслепио. 'Ићи ћемо и бићемо се', викали су они; али Господ им никад није наложио да то чине. Његова намера није била да они ту земљу заузму ратом, већ строгом послушношћу Његовим заповестима." – *Паџр. и ѿророци, 406.*

### 3. РАНИ ЕВАНГЕЛИЗАМ У ХАНАНУ ПОСЛЕ ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА

- а. Шта је Исус Навин после четрдесет година, у припреми за освајање Јерихона, такође учинио, и зашто? Исус Навин 2,1 (први део).**

"На неколико миља с друге стране реке и баш према месту где су се Израилци били улогорили, налазио се велики и добро утврђени град Јерихон. Тај град је у ствари био кључ за целу земљу, те је за Израилце значио озбиљну препреку. Исус Навин је стога послао два младића да уходе град и извиде колико има становника, колико богатства и каква су му утврђења." – *Патр. и пророци, 501.*

"При освајању Јерихона моћни Војвода војске Господње испланирао је битку тако једноставно да ниједно људско биће није могло да славу победе припише себи. Ниједна људска рука није се дотакла градског зида, да слава победе не припадне човеку." – *Библијски коментари, 104.*

- б. Какој опасности су била изложена двојица извиђача, и ко их је узео у заштиту? Ис. Навин 2,1 (други део).**

"Становници града (Јерихона), застрашени и неверљиви, били су стално на опрезу, те је овим извиђачима претила велика опасност. Ипак су успели да их прими једна жена, нека Рава, која их је заштитила по цену сопственог живота." – *Патријарси и пророци, 502.*

- с. Како су, према Равином исказу, реаговали становници Јерихона кад су чули новости о сили Божјој која је пратила Његов народ? Исус Навин 2,9-11.**

- д. Какав су извештај донели извиђачи, и какав је био исход тога? Исус Навин 2,22-24.**

"Тада је Исус Навин издао наредбу за покрет. Народ је требало да се снабде храном за три дана а војска припреми за борбу. Сви су радо прихватили план вође уверавајући га да ће му поклонити своје поверење и помоћ. 'Што си нам год заповедио чинићемо, и куда нас год пошљеш ићи ћемо. Слушаћемо те како смо слушали Мојсија, само нека Господ Бог твој буде с тобом као што је био с Мојсијем!.' – *Патр. и пророци, 502.*

## 4. ТРАЖИТИ ИЗГУБЉЕНЕ ОД ВРАТА ДО ВРАТА

- а. Шта је била Божја главна намера кад је двојицу извиђача упутио у Равин дом? Ис. Навин 2,12-16; Јевр. 11,31.**

"Божја је намера била да испољавање Његовог карактера преко Израиља привуче и остале народе. Јеванђељски позив је требало упутити целом свету. Учењем о симболичној жртвеној служби требало је да Христос буде уздигнут пред свим народима, и сви који би вером погледали у Њега, могли би да добију вечни живот. Сви који би, као Рава Хананејка и Рута Моавка, одбацили идолопоклонство и прихватили службу правом Богу, требало је да се уједине са Његовим изабраним народом." – *Христове њоуке, 256.*

- б. Како је Свети Дух упутио Петра у кућу једног незнабошца где су драгоцене душе чекале да буду приведене Господу? Дјела 10,11-15.19-28.**

"Приближите се људима; упознајте се са породицама где је то могуће; не чекајте да људи 'трагају' за пастиром. Имајте поуздање и осведочење вере, што доказује да се не уздате у празне приче, већ у оно једноставно: 'овако говори Господ'

"Много је породица до којих истина Божје речи неће никада допрети ако 'пристави различне благодати Христове' не уђу у њихове домове и својим озбиљним радом, посвећени опуномоћењем Светога Духа, сруше препреке и задобију приступ у срца. Кад људи увиде да су ти радници весници милости и слуге благодати, они ће бити спремни да слушају њихове речи. Међутим, срца оних који раде овај посао морају да куцају заједно са Христовим срцем. Они морају да буду потпуно посвећени Божјој служби, спремни да одговоре на Његов позив, да иду путевима Његовог провиђења и да говоре речи које им Он даје." – *Еванђелизам, 158.159.*

- с. Која чињеница се открива када дане Нојеве и Лотове упоредимо са последњим данима Јерихона? Лука 13,23.24; II Петр. 2,5-9; Исус Навин 6,17.**

## 5. "КОЈИ ГОД ВЕРУЈЕ"

**а. Шта је Христос хтео рећи својом параболом коју је испричао као укор у одговору на интриге првосвештеника и поглавара? Мат. 21,28-31.**

"Спаситељ, међутим, никада није заобишао ниједну душу која је била вољна да прими драгоцене истине Неба, па ма колико била утонула у грех. За царинике и блуднице Његове речи представљале су почетак новог живота." – *Мисли са зоре, 91.*

**б. Како ми треба да следимо Његов пример у мисионарском погледу? Марко 16,15.**

"Ми треба да покажемо и свету и свим небеским бићима да ценимо чудесну љубав Божју према палом људском роду и да очекујемо све веће и веће благослове из Његовог бескрајног обиља. Морали бисмо много више него што то чинимо говорити о драгоценим поглављима из нашег животног искуства.

"На тај начин се сузбија и потискује сила сотонина. То ће одагнати дух гунђања и тужакања, а заводник ће изгубити тло под ногама. Изразима захвалности и истицања Божје доброте развијају се и јачају оне особине карактера које земаљске становнике оспособљавају за небеске дворове." – *Христове њоуке, 266.*

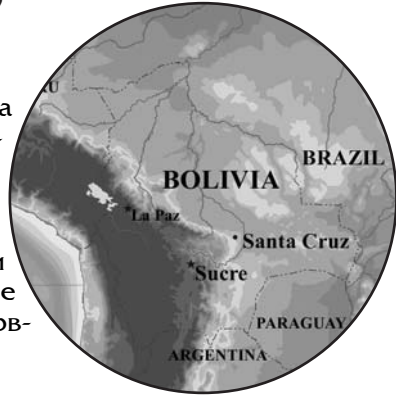
"Овакво сведочанство имаће утицаја и на друге. Нема успешнијег средства које би се могло употребити да се душе придобију за Христа." – *Ibid., 267.*

**ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА**

1. Како су Израилци реаговали кад су чули извештај дванаесторице извиђача?
2. Чиме је Мојсије показао да његова љубав према своме народу није престала?
3. Зашто су после четрдесет година послата само два извиђача?
4. Зашто су ова два извиђача упућена баш у Равин дом?
5. Како се историја често понавља и у нашим данима док наши мисионари траже изгубљене које треба спасавати?

## *Прилоџ њрве субоџе у месецу За Santa Cruz, Боливија*

Боливија је континентална земља у средишњем делу Јужне Америке, са демократским државним уређењем и преко десет милиона становника америчко индијанског, европског, азијског и афричког порекла. Главни језик је шпански којим говори 88% становништва.



Према попису Боливијског националног Института за статистику из 2001. године 78% становника су католици, док су 19% протестанти и 3% разних хришћанских вероисповести.

Порука Реформног покрета дошла је у Боливију између 1940. и 1950. године. Чим су поруку истине почели да прихватају новообрађени верници указала се неопходна потреба за подизањем молитвеног дома. У то време Господ је покренуо срце једног племенитог брата у граду Santa Cruz de la Siera који је поконио Заједници парче земље у центру града, да би се подигла светиња за Господа. У току 1965. и 1966. године један Библијски радник из Бразила дошао је у Боливију и, уз много преданости и труда заједно са неколицином локалних верника, почео да гради малу богомољу. Пројекат је у то време изгледао сувише велики.

Међутим, после скоро педесет година, дело у Боливији је милошћу Божјом знатно унапредовало, и постојећи Молитвени дом сада треба проширити. На истом имању треба да подигнемо још једну зграду за седиште локалне конференције и централу уније.

Браћа и сестре из Боливије унапред захваљују за ваше великодушне прилоге за развој дела Божјег и у овој земљи.

Искрено,

*Ваша браћа и сестре из Боливијске уније*

## Валам

"Али Валам би њокаран за своје безакоње; немушио марвинче њроџовори ѓласом човјечијим и сиријечи безумље њроково." – II Пейр. 2,16.

"Један погрешан корак чини други још лакшим, а следећи кораци су све дрскији и одлучнији. Кад се једном предају власти лакомства и тежњи за влашћу, људи су у стању да учине најстрашније грехе." – Пајр. и њророци, 460.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пајр. и њророци, 458-473.*

☐ Недеља

23. фебруар

### 1. УПОРНО ТРАЖЕЊЕ ПОМОЋИ ОД СИЛА ТАМЕ

а. Кад су Израилци били спремни да пређу Јордан да би запосели обећану земљу, ко се – поред Јерихоњана – такође уплашио њиховог присуства? IV Мојс. 22,1-4.

"Моавци се нису усудили да их нападну; прибегавање оружју чинило им се безнадежним покушајем пред том натприродном силом која је деловала у корист Израила. Зато су одлучили, као што је то покушао и фараон у своје време, да позову у помоћ чаролије како би осујетили Божје дело. Хтели су да на Израил навуку неко проклетство." – Пајр. и њророци, 458.

б. Кога су Моавски и Мадидански лидери ангажовали у својим напорима да неутралишу очекивани напад од стране Израилца, и шта су затражили од њега? IV Мојс. 22,5-7.

"Говорило се да неки Валам, из Месопотамије, има натприродну моћ те се прочуо све до земље моавске. Одлучили су да затраже његову помоћ. Послали су, дакле, посланике 'старјешине моавске и старјешине мадиданске' да га доведу и послуже се његовим врачањем и мађијама против Израила." – Пајр. и њророци, 458.

## 2. ПРОРОК ПОСТАЈЕ ОТПАДНИК

- а. Какав је утисак Валам настојао да остави на моавске и мадијанске кнезове које је цар Валак послао к њему? IV Мојс. 22,8. Да ли је Валам у овом свом поступку хотимично игнорисао разликовање између исправног и погрешног?**

"Валам је некада био добар човек и Божји пророк, али се касније отпадио и одао се похоти и лакомству; међутим, и даље се издавао за слугу Свевишњега. Њему је било добро познато шта је све Бог учинио за Израиљце, и кад су посланици дошли и саопштили му поруку, знао је да му је дужност да одбије Валакове награде и врати изасланике. Али он се усудио да се игра са искушењем рекавши посланицима да преноће код њега, уз објашњење да им не може дати тачан одговор пре него што упита Господа за савет." – *Патр. и пророци*, 459.

- б. Иако је Валам као пророк већ био у отпадништву, какву му је опомену Бог упутио преко једног анђела, и како је он то лажно приказао у разговору са Валаковим посланицима? IV Мојс. 22,12.13.**

"У току ноћи Валаму се јавио анђеоло Господњи и рекао му: 'Не иди с њима, нити куни тога народа јер је благословен'.

"Сутрадан Валам отпусти посланике, иако му то није било право, али им не рече шта му је Господ казао." – *Ibid.*, 459.

"Валаму 'омиље плата неправедна' (II Петр. 2,15). Грех лакомости, који Бог означава као идолопоклонство, учинио је Валама, лицемером и посредством тог једног греха сотона је задобио потпуну власт над њим. Управо је то проузроковало његову пропаст." – *Ibid.*, 460.

- с. Који су неки од духовних принципа којима треба проверавати оне који тврде да су пророци или чудотворци? Ис. 8,20; Мат. 7,20-23; Јован 8,31.32.**

- д. Коју опасност Божји пастири морају будно уочавати нарочито у овим последњим данима? Мат. 24,23.24. По чему се прави пастир битно разликује од најамника? Јован 10,12.13.**



### 3. ВАЛАМ У ОЗБИЉНОМ ИСКУШЕЊУ

**а. Пошто су информације које су пренете Валаку биле двапут искривљене - прво оним што је Валам рекао посланицима, а затим извештајем који су посланици пренели цару (IV Мојс. 22,14), - шта је цар закључио, и шта је на основу тога пре-дузео? IV Мојс. 22,15-17.**

.....

.....

"Кад су изасланици пренели Валаку да је пророк одбио да пође с њима, они нису поменули да му је то Бог забранио. Мислећи да је Валам оклевао само зато да би добио већу награду, цар је послао још више кнезова и то угледнијих од оних првих, са обећањима о још већој почasti и овлашћењем да удовоље свим условима које би поставио." – *Паџр. и ѿророци, 460.*

**б. Како је отпаднички пророк реаговао кад су Валакови посланици и по други пут дошли? IV Мојс. 22,18.19.**

.....

.....

"Валам је и по други пут био изложен кушању. У свом одговору на захтев изасланика Валам је наоко показао велику савесност и поштење, уверавајући их да га никаква количина злата и сребра не може навести да ради против воље Божје. Међутим, у себи је чезнуо да удовољи царевој молби, и премда му је воља Божја већ била јасно показана, убедио је посланике да преноће како би могао још једном запитати Бога, као да је Свевишњи човек који се да наговорити." – *Паџр. и ѿророци, 460.*

**с. Пошто је пао и на другом тесту, под којим условом је Валаму било дозвољено да пође са Валаковим посланицима? IV Мојс. 22,20. Да ли су га они поново звали?**

.....

.....

"Валам је добио дозволу да крене са изасланицима из Моава ако га ујутро буду позвали." – *Паџр. и ѿророци, 461.*

#### 4. ВАЛАМ ИЗАЗИВА БОЖЈИ ГЊЕВ

**а. Чиме је Господ испољио свој гњев против Валама зато што је игнорисао Његова упутства? IV Мојс. 22,21-27.**

"Међутим, наљутивши се што се он опет колебао и очекујући поновно одбијање они су кренули натраг и не договоривши се с њим. Тако је отпао сваки изговор да мора да удовољи захтевима Валака. Али је Валам одлучио да се докопа велике награде, те узе животињу на којој је обично јахао и крену и он на пут. Бојао се да му чак и сад не буде ускраћена Божја дозвола, те је нестрпљиво журио да му на неки начин не измакне награда за којом је толико жудео." – *Пајџр. и њоророци, 461.*

"И данас има на хиљаде људи који слично поступају. Не би им било тешко да схвате своју дужност кад би то било у складу са њиховим наклоностима. Она је јасно изложена у Библији или одређена околностима и здравим разумом. Али пошто су ти докази супротни њиховим жељама и склоностима, они их најчешће одбацују и усуђују се да приђу Богу питајући Га шта им је дужност. Са лажном савесношћу дуго се и усрдно моле за светлост. Међутим, Бог не дозвољава да се с Њим неко игра. Он често допушта таквим особама да поступају по својим жељама али да сносе и последице..." – *Ibid., 461.*

**б. Шта се десило кад су се Валаму отвориле очи? IV Мојс. 22,31. Шта је анђео рекао Валаму, и како је овај реаговао? 22,32-34. Како се Валам жалио на ограничења која су му била постављена? 22,35-38.**

.....

**с. Пошто није могао да прокуне израиљски народ, шта је отпаднички пророк био приморан да каже? IV Мојс. 23,20-24.**

.....

**д. Како је Бог употребио чак и отпадничког пророка да мавском цару и његовим кнезовима проповеда Јеванђеље? IV Мојс. 24,4-9.14-17. Да ли грешници имају легитиман изговор пред Богом ако им Јеванђеље проповедају чак и недостојни људи? Филиб. 1,15-18.**

.....

.....

## 5. ВЕРА И ПРЕКОРАЧИВАЊЕ ДОЗВОЉЕНОГ

- а. Зашто проповедник сноси много већу одговорност за своје речи и поступке него обичан члан? Мал. 2,7-9; I Тим. 4,16; I Кор. 11,1.**

"Моавци су били искварен, идолопоклонички народ; па ипак према светлости коју су имали, њихова кривица није у очима неба била тако велика као Валамова. Пошто се издавао за Божјег пророка, сматрало се да све што говори, говори у име божанског ауторитета." – *Патр. и пророци*, 461.

"У тренутку кад нека душа доживљава кризу, а ви покушавате да је посаветујете или опоменете, ваше речи ће имати само ону меру утицаја на добро, коју сте стекли захваљујући сопственом примеру и начину живота... Ви не можете да вршите утицај који ће у другима извршити промену све док се ваше срце не понизи и не постане благо и меко под утицајем Христове благодати." – *Еванђелизам*, 458.

- б. Под којим околностима и зашто Господ често дозвољава својим слугама да наставе својим путем и сносе последице? Пс. 81,11.12; Језек. 14,4; Гал. 6,7.**

"Кад се човек уздиже изнад утицаја Светог Духа, он жање жетву безакоња. На таквог човека Дух има све мање утицаја и не може га задржати да не сеје семе непослушности." – *Библ. коментари*, 723.

### ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Кад се такозвани слуга Божји окрене силама таме, како он често покушава да прикрије свој прави карактер?
2. Чиме је Бог изазвао Валама да открије шта му је било у срцу?
3. Како се и ми можемо изложити опасности да изврћемо Божју истину?
4. Како је Бог искористио сада већ отпадничког Валама да Моавским поглаварима изнесе светлост?
5. Зашто Бог често дозвољава да наставимо својим путем и да сносимо последице тога?

## Ужасна несрећа у Израиљу

"И Израиљ њриону уз Велфеџора; и разгњеви се Госиод на Израиља." – IV Мојс. 25,3.

"Али у овом физички пријатном окружењу, Израиљци су морали да се суоче са злом које је било далеко смртоносније од моћних армија наоружаних ратника или дивљих звери у пустињи." – *Знаци времена*, 18. новембар, 1888.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџр. и њророци, 474-482.*

Недеља

2. марџ

### 1. НЕОЧЕКИВАНИ ПОРАЗ

а. Због чега се гњев Господњи распалио против Израиља док је Мојсије припремао прелаз преко Јордана у циљу заузимања обећане земље? IV Мојс. 25,1-3.

.....

.....

б. Ко је као главни подстрекач стајао иза овог великог зла? Откр. 2,14; IV Мојс. 31,15.16.

.....

"По Валамовом савету, моавски цар је приредио велику свечаност у част својих богова и потајно удесио да Валам наговори Израиљце да и они ту узму учешћа. Пошто су га ови сматрали за Божјег пророка, није му било тешко да оствари свој циљ. Велики део народа је пошао за њим да присуствује свечаностима. Усудили су се да зађу у забрањену област и заплели су се у сотонине мреже. Очарани музиком и игром, намамљени лепотом незнабожачких калуђерица, запоставили су своју верност према Богу. Придружили су се весељу и слављу, вино им је помутило разум и порушило све ограде самосавлађивања. Страст је потпуно овладала и пошто су своју савест окаљали развратношћу, дали су се наговорити и да се поклоне пред идолима. Приносили су жртве на незнабожачким олтарима и учествовали у веома унижавајућим обредима." – *Паџр. и њророци, 475.*

## 2. КАКО ЈЕ ОВО ЗЛО ЗАУСТАВЉЕНО?

### а. Шта су Мојсије и судије Израилља по Божјем налогу учинили да би одвратили гњев Господњи од Израилља? IV Мојс. 25,4.5.

"Развратни обичаји (Моаваца и Амонаца) учинили су оно што сва Валамова чарања нису могла да учине – Израилљ се одвојио од Бога. Казна је брзо наишла и народ је почео увиђати величину и одвратност свога греха. У логору се појавила страховита зараза у којој је подлегло на десетине хиљада. Бог је заповедио да судије предају на смрт вође у овом отпадништву. Наредба је одмах извршена. Преступници су били одмах погубљени, а њихови лешеве обешени пред очима целог Израилља да би збор, видећи како Господ строго поступа с њиховим вођама, дубоко осетио колико је Богу гнусан њихов грех и страхоту Његовог гњева против њих." – *Пајџр. и ѿророци, 476.*

### б. Шта се десило док је народ плакао и признавао своје грехе? IV Мојс. 25,6-8.12.13.

"Сви су осећали да је казна била праведна, те похиташе пред шатор од састанка да у сузама признају свој грех. И док су они тако плакали пред Богом, док је страховити помор још увек беснео по логору, а судије испуњавале свој задатак, наиђе Замрије, један од израилљских племића, водећи једну мадијанску блудницу, 'кћер Сура, кнеза народног у дому оца својега међу Мадијанцима'; пркосно, пред свим Израилљцима, увео ју је у свој шатор. Порок никад није био смелији и дрскији. Загрејан вином, Замрије је разглашавао 'гријех свој као Содом' (Ис. 3,9), и дичио се својом срамотом." – *Пајџр. и ѿророци, 476.*

### с. Колико их је изгинуло од руке Божје у том злу? IV Мојс. 25,9. Шта је показао попис народа који је извршен убрзо после овога? IV Мојс. 26,1.2.63-65.

"Казна која је снашла Израилљ због греха у Ситиму уништила је преживеле из оног великог мноштва којем је скоро пре четрдесет година била изречена осуда 'да ће помријети у пустињи'." – *Пајџр. и ѿророци, 477.*

### 3. ДОДАТНЕ ЗАШТИТНЕ МЕРЕ

**a. Пошто су се Мадитјанци сврстали међу најуниженије непријатеље Божије и међу најопасније суседе Израиља, шта је Мојсију било наложено да учини? IV Мојс. 31,1-3.8.**

.....

.....

**b. Шта ће Бог учинити са онима који намишљају зло Божјем народу? Пс. 94,1.2.20-23.**

.....

"Онај који никада не дрема и непрестано ради на остварењу својих намера, сам се стара за напредак свога дела. Он ће осујетити намере злих људи и разбити планове оних који су се заверили да упропасте Његов народ. Он као Цар и Господ над војскама, седи међу херувимима и усред свих немира и пометњи у свету, још увек чува своју децу." – *Мисли са горе, 86.*

**c. Под којим условом Бог, према своме обећању, сигурно узима у заштиту свој народ? V Мојс. 28,1-7.**

.....

"Заједница је Божје заступништво за проповедање истине; она је од самог Њега опуномоћена да изврши нарочити задатак; и ако остане одана и верна само Њему, покоравајући се свим Његовим заповестима, у њој ће се налазити све обиље и преузвишеност божанске милости. Ако остане верна у својој поданичкој послушности и оданости, поштујући Господа Бога Израиљевог, неће бити силе која би јој се могла супротставити.

"Ако се Заједница обуче у хаљине правде Христове и ослободи сваке привржености овом свету, пред њом ће се ukazати зора светлог и величанственог дана. Божје обећање које јој је дано остаће сигурно заувек. Он ће је учинити вечно узвишеном, радошћу многих поколења. Истина ће у тријумфу проћи поред оних који су је презрели и одбацили. Мада покатак изгледа успорено, њено напредовање неће никада бити заустављено. Кад порука Божја наиђе на противљење, Он јој додаје нову снагу да би ојачао њен утицај. Обдарена божанском силом, она ће пробити себи пут кроз најјаче баријере и тријумфално савладати сваку препреку." – *Дела апостолова, 454.*

#### 4. "ЗА ОПОМЕНУ И ПОУКУ НАМА "

- а. Зашто ми, посебно ми који смо позвани да радимо за Бога, треба да проучавамо историју о поразу и падовима у Израљу? Римљ. 15,4. Зашто отпадништво које се десило на Јордану заслужује посебну пажњу?**

"Исти они Израљци које није могло савладати оружје Мадијанаца, ни све њихове врацбине пали су као жртве мадијанских блудница. Утицај и моћ жене, ангажоване у служби сотоне, у стању је да заведе и уништи душу. 'Јер је многе ранила и оборила, и много је оних које је све победила' (Приче 7,26). На тај начин су Ситова деца била наведена да одступе од своје честитости, те се свето семе изопачило. Тако је и Јосиф био кушан. Тако је и Самсон издао своју снагу и заштиту Израља предао у руке Филистеја. Овде је посрнуо и Давид. И Соломун, најмудрији међу царевима, човек којег је Бог трипут назвао својим љубимцем, постао роб своје страсти, те је жртвовао своју честитост истој заводничкој сили." – *Пајир. и ѿроци*, 478.

- б. Која опомена је упућена овој последњој генерацији хришћана? I Кор. 10,8.11.**

"Данас када се приближујемо крају времена и кад народ Божји стоји на граници небеског Ханана сотона ће као и у прошлости удвостручити своје напоре како би им спречио улазак у обећану земљу. Он поставља своје замке свакој души. Отуда сви морају бити опрезни, а не само неуки и необразовани. Он ће смислити искушења чак и за оне који се налазе на највишим положајима и најсветијим дужностима; ако му буде пошло за руком да окаља њихову душу, онда ће моћи да уништи и многе друге. И данас се он служи истим средствима као и пре три хиљаде година. Путем пријатељства са светом, помоћу дражи лепоте, жељом за задовољствима, весељем, разним свечаностима и чашом вина, он наводи на преступ седме заповести." – *Пајир. и ѿроци*, 478.479.

"Пре него што их је навео на идолопоклонство, сотона је Израљце подстакао на разврат. Сви они који каљају Божји лик у властитом телу и скрнавe Његов храм, неће се устручавати од било каквог обешчашћивања Бога само да удовоље жељама свог поквареног срца. Чулна задовољства слабе ум и унижавају душу." – *Пајир. и ѿроци*, 479.

## 5. ПУТ КОЈИ ПРЕДСТАВЉА ПРИПРЕМУ ЗА ГРЕХ

- а. Шта је припремило пут да Израилци падну као плен сотониних кушања у чулном погледу кад су дошли на реку Јордан? Језек. 16,49.50.**

"Израилци су били наведени на грех кад су се налазили у благостању и сигурности. Заборавили су да стално ваља имати Бога пред очима, занемарили молитву и гајили дух самопоуздања. Благостање и попуштање прохтевима ослабили су тврђаву душе и у њу се увукоше грешне мисли. Издајници унутар зидова срушили су тврђаву начела и предали Израил сили сотониној. Сотона и данас покушава да на исти начин упропасти сваку душу. Дуг процес припреме, за који свет не зна, одвија се у срцу пре но што један хришћанин учини отворени грех. Душа не прелази одједном са чистоте и светости на поквареност, порок и злочин. Потребно је извесно време да би се бића створена по обличју Божјем унизила до животињске или сотонске природе. Посматрањем се преображавамо. Човек који се бави нечистим мислима може доћи догле да му пријају греси које је раније осуђивао." – *Пајџр. и ѿророци, 480.*

- б. Које опомене и упозорења увек треба да имамо на уму? I Кор. 10,12; I Петр. 5,8.**

## ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Ко је био главни подстрекач великог отпадништва које се појавило у Израилу кратко време пре него што су прешли преко Јордана?
2. Како је припремљен пут да Израилци доживе тај срамни пораз?
3. Како су били кажњени главни кривци?
4. Какву поуку треба извући из чињенице да су Мадијанци били уништавани без улагања напора да буду евангелизирани?
5. Шта ће прави Христови следбеници бити у стању да кажу ако буду следили пример Павлов записан у Филибљанима посланици 4,8.9?



## Освајање Јерихона

"А Господ рече Исусу: ево дајем ти у руке Јерихон и цара његова и јунаке његове." – Ис. Навин, 6,2.

"(Јерихон је био) незнабожачко утврђење, центар обожавања Астароте, најодвратнијег и најсрамнијег од свих облика идолопоклонства у Ханану." – Пророци и цареви, 154.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџр. и ѿророци, 508-513.*

☐ *Недеља*

*9. мариј*

### 1. ВОЈВОДА ВОЈСКЕ ГОСПОДЊЕ

**а.** Када су се Израилци улогорили на источној страни реке Јордана, Исус Навин је у молитви тражио Господњу помоћ у освајању Јерихона. Кога је он угледао чим је устао са молитве? Ис. Нав. 5,13-15.

"Кад се повукао из окола да би у тајној молитви затражио да Бог Израилев иде пред својим народом, видео је једног наоружаног ратника величанственог узраста и заповедничког држања 'с голим мачем у руци'... Велики и Узвишени Војвода који је стајао пред вођом Израила био је сам Христос." – *Паџр. и ѿророци, 509.*

**б.** Какво упутство у погледу освајања града му је било дато? Исус Навин 6,2-5. Какво охрабрење је Христос раније дао Исусу Навину у погледу остварења његове мисије? Ис. Нав. 1,5.6.9.

"Покоравајући се божанској заповести Исус Навин је сврстао војску Израилеву. Није смео бити предузет никакав напад. Имали су једноставно само да круже око града, носећи пред собом ковчег завета, и трубећи у трубе.... Затим је, окружен сјајним ореолом божанске славе, на рукама свештеника одевених у хаљине које су означавале њихову свету службу, ношен ковчег Божјег завета. На крају је ишла војска Израилева, свако племе под својом заставом. Овако је изгледала поворка која је обилазила око осуђеног града." – *Паџр. и ѿророци, 509.*

**с.** Под којим условом имамо исту утеху сигурности и ми данас?  
Мат. 28,20; Јаков 1,5.

## 2. БОЖЈА МИЛОСТ И ПРАВДА

### а. Шта се десило седмог дана обилажења око јерихонских зидова? Исус Навин 6,15.16.20.21.

"Све становнике града и све живо што се налазило у њему 'људе и жене, старо и младо, волове, овце и магарце', морали су побити мачем... Сам град био је спаљен. Његове палате, храмови, величанствене зграде са свим њиховим раскошним украсима, богатим драперијама и скупоченим хаљинама били су предати пламену. Што се није могло уништити огњем, 'све сребро и злато и посуђе од мједи' морало је бити посвећено служби шатору од састанка; па чак и тле на коме је био сазидан град, било је проклето. Јерихон није више никада био сазидан као тврђава. Сваком ко би се усудио да поновно подиже зидове које је срушила божанска моћ, била је изречена казна." – *Паџир. и њр. 510.*

"Потпуно уништење јерихонских становника било је само извршење заповести унапред дате преко Мојсија односно хананских становника." – *Ibid., 512.*

### б. Као што се већ показало у случају Содома (1 Мојс. 18,32), како је Господ поново показао да не уништава праведнике заједно са безбожницима? Исус Навин 6,22.23.

"Била је поштеђена само верна Рава и чланови њеног домаћинства, у складу са обећањем које су јој дали извиђачи." – *Паџир. и њроци, 510.*

### с. Која Христова изјава показује да за сваког грешника постоји нада под условом да се покаје? Мат. 21,28-31; Лука 13,1-5. Какву сигурност Он пружа таквима? Јован 6,37.

"Ма како на изглед био сјајан живот сваког појединца који је себично усредсређен само на себе ипак је промашени живот. Ко год покушава да живи одвојено од Бога, упропашћује сам себе; узалуд пропушта драгоцену време живота, расипа снаге разума, срца и душе уништавајући на тај начин сам себе и то заувек. Човек који се одвоји од Бога да би себично служио сам себи, постаје роб мамоне." – *Христове њоуке, 169.*

### 3. БОЖЈА МИЛОСТ И ПРАВДА (НАСТАВАК)

**а. Зашто је уништење Јерихона и његових становника било неизбежно? Зар није било боље покушати да им се још проповеда Јеванђеље? I Мојс. 15,13-16; V Мојс. 9,4; Ис. 26,10.**

"Многима изгледа да су ове заповести (V Мојс. 7,2; 20,16), супротне духу љубави и милосрђа, онеме на што се указује у другим деловима Библије. Али у ствари то је било оно што је захтевала бескрајна мудрост и правда." – *Паџр. и њороци, 512.*

"Становницима Ханана било је дато довољно прилика за покајање. На четрдесет година пре тога отварање Црвеног мора и кажњавање Мисираца представљало је непобитан доказ о надмоћи Бога Израилевог.... Сви ови догађаји били су познати становницима Јерихона..." – *Паџр. и њороци, 512.*

**б. Шта се онима који проповедају Јеванђеље препоручује у погледу противника истине који су неизлечиво непоштени? Мат. 7,6. Како апостол Павле упозорава да не губимо време око таквих? Титу 3,10.11.**

"Христос овде мисли на ову врсту људи који не желе да се ослободе ропства греху. Услед попуштања покварености и подлости њихова природа је постала тако унижена да су сасвим прионули за зло и не желе да се од њега одвоје. Христове слуге не треба да дозволе да их спречавају такви за које је Јеванђеље само предмет препирки и нешто што могу извргавати подсмеху." – *Мисли са горе, 91.*

**с. Зашто увек треба радо да дајемо другима благодат избора? I Сам. 16,7 (други део).**

"Многима тама више одговара него светлост зато што су им дела зла. Али има људи који би светлост истине радо прихватили кад би им се она приказала на другачији начин и под другачијим околностима, и кад би им се пружила шанса да тежину понуђених аргумената сами провере, Библијом, упоређујући стих са стихом." – *III Сведочанство, 396.*

## 4. БОГ ЈЕ ЈОШ УВЕК СПРЕМАН ДА УЧИНИ НЕШТО ВЕЛИКО

### а. Како је чудо које је Господ учинио у Јерихону представљало пробу за веру Израјлицаца? Јевр. 11,30.

"Војвода војске Господње говорио је само са Исусом Навином; Он се није открио свему збору Израјлицаца којима је било препуштено да верују речима Исуса Навина или да у њих сумњају... Они нису могли видети војску анђела која их је пратила под водством Сина Божјег. Могли су да помисле: 'Како је то бесмислен и смешан подухват: обилазити око градских зидова трубећи у трубе од овнујских рогова. То не може имати никаквог утицаја на ову моћну тврђаву.' Међутим, баш то једноставно продужавање ове церемоније све до рушења зидина, пружило је многим Израјлицима прилику да учврсте и покажу своју веру. Требало им је утиснути у дух чињеницу да њихова снага не зависи од људске мудрости и моћи, већ да је њихово спасење једино у Богу. Требало их је навикнути да се потпуно ослоне на снагу свога небеског Вође." – *Пајп. и пророци, 513.*

### б. Какву поуку ми треба да извучемо из овога? Јован 14,12; I Јов. 5,4.

"Као што се приликом заузимања Јерихона нико из израјлске војске није могао похвалити употребом своје ограничене снаге у рушењу зидова тог силног града, јер је Војвода војске Господње испланирао битку на тако једноставан начин да је слава припала само Господу и није требало уздизати смртнике. Тако се и ми за сву обећану силу можемо ослонити на Божја обећања." – *Христос победник, 136.*

"Бог ће много учинити за све оне који у Њега верују. Разлог што они који тврде да су Његов народ имају тако мало снаге у томе је што се они сувише ослањају на сопствену мудрост, и не пружају Господу могућност да покаже своју моћ у њихову корист. Он ће својим вернима помоћи у свакој невољи ако се у потпуности ослоне на Њега и ако Га буду верно слушали." – *Ibid., 513.*

"Највеће победе Христове заједнице или појединачног хришћанина нису оне које се постижу талентом, образовањем, богатством или каквим другим предностима и условима повољним за човека; то су победе које се постижу у разговору душе с Богом у тајној молитви, кад се вера у душевној борби усрдно хвата за Руку свемоћне силе." – *Пајп. и пророци, 199.*

## 5. КАКО МОЖЕМО ЗАДОБИТИ ПОБЕДУ

### а. Које Христово упозорење и обећање увек треба да имамо на уму? Јован 15,5.7.

"Отада су Христови следбеници имали да сматрају сотону као побеђеног непријатеља. На крсту је Исус имао да извојује победу за њих, и желео је да они ту победу приме као своју сопствену. 'Ево', рекао је Он, 'дајем вам власт да стајете на змије и на скорпије и на сваку силу непријатељску, и ништа вам неће naudити' (Лука 10,19).

"Свемоћна сила Светог Духа сачињава одбрану сваке покајничке душе. Христос не дозвољава да под непријатељеву власт дође ико од оних који у покајању и вери траже Његову помоћ. Спаситељ је увек уз оне своје следбенике који су у искушењу и тегобама. Код Њега нема неуспеха, губитака, немогућности или пораза; све можемо постићи у Ономе који нам снагу даје. Кад наиђу искушења и невоље, немојте чекати да савладате све тешкоће, него се обратите Исусу и Он ће вам помоћи." – *Жеља векова*, 477.

"Својом снагом ми не можемо учинити ништа. У својој безнадежној недостојности морамо се ослонити на заслуге распетог и васкрслог Спаситеља. Нема тога ко ће пропасти ако овако буде чинио. Дуг црни списак наших греха стоји пред очима Свемогућег. Списак је закључен, и ниједан од наших престапа није изостављен. Али Онај који је пре толико времена чуо вапај свога слуге, чуће и нашу молитву прожету вером и опростиће нам наше преступе. Он је то обећао и Он ће одржати своју реч." – *Папир и њороци*, 198.

"Они који нису вољни да одбаце сваки грех и да свесрдно траже Божји благослов, неће га никад ни добити. Али они који се чврсто држе Божјег обећања... успеће." – *Ibid.*, 199.

### ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Кад се Христос сам открио Исусу Навину, каква му је упутства и чврста уверавања дао?
2. Чиме је Господ показао своју милост приликом уништавања Јерихона?
3. Са каквим грешницима, према датом упозорењу, не треба да губимо време?
4. На који начин и као појединци и као Заједница можемо задобити највеће победе?
5. Шта у нашем животу представља тајну победе над грехом?

## **Израиљ доживљава њораз - зашто?**

"Зџријешии је Израиљ, и њресџуџии завјешџ мој." – Исус Навин 7,11.

"Запис о Ахановом случају садржи озбиљну поуку да због греха једног човека Божје незадовољство погађа целу нацију или народ све док се преступник не пронађе и примерно казни." – Сукоб и храбросџ, 120.

**ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:**      *Паџр. и џророџи, 514-519.*

*Недеља*

*16. марџ*

### **1. "ИЗРАИЉ СЕ ОГРЕШИО"**

**а. Шта се десило убрзо после пада и освајања Јерихона? Исус Навин 7,2-5.**

"Велика победа коју је сам Бог извојевао за Израиљце учинила их је сувише самопоузданима. Осећали су се потпуно сигурнима зато што им је Бог обећао да ће им дати Хананску земљу, а изгубили су из вида чињеницу да им само Божја помоћ може обезбедити успех. Чак ни Исус Навин при свом планирању заузимања Гаја, није затражио савет од Бога.

"Тако су Израиљци почели да прецењују сопствене снаге, и да потцењују своје непријатеље. Очекујући лаку победу сматрали су да ће за заузимање тога места бити довољно три хиљаде људи. И не питајући се да ли је Бог с њима, похитали су у напад." – *Паџр. и џрор., 514.*

**б. Зашто су Израиљци овом приликом доживели пораз? Исус Навин 7,1.12.**

"То је било време за одлучну и брзу акцију, а не за очајавање и јадиковање. У логор се увукао потајни грех, и кривац се морао пронаћи и уклонити, да би присуство Господње и Његов благослов поново могли бити са Његовим народом." – *Паџр. и џророџи, 514.*

"Божју заповест преступио је један од оних који су били одређени да извршују Његове казне... Исусу Навину је било дато упутство како да пронађе и казни преступ..." – *Паџр. и џророџи, 515.*

## 2. "СМАТРАНА ЈЕ ОДГОВОРНОМ ЦЕЛА НАЦИЈА "

**а. Да ли је Божју заповест стварно преступио сав израиљски народ или само један човек? Исус Навин 7,18.**

"Бог је био веома изричит у погледу Јерихона, да се нико од Израиљаца не би завео било чим што су Јерихоњани обожавали, и да се у свом срцу не би одвратио од Господа. Он је свој народ упозорио на то најодређенијом заповешћу, па ипак и поред тако озбиљне забране дате преко Исуса Навина, Ахан се дрзнуо да прекрши заповест. Лакомство га је навело да узме вредности којих се по изричитој Божјој наредби није смео ни дотаћи, јер је на њима било Његово проклетство. И због греха овог човека, Израиљ Божји је пред својим непријатељима био немоћан као проливена вода." – *III Сведочанство, 244.*

"А за кривицу преступника, сматрана је одговорном цела нација: 'јер узеше од проклетих ствари и затајише и украдоше и метнуше међу своје ствари.'" – *Папир. и пророци, 515.*

**б. Ако је само један човек згрешио свесним кршењем божанске забране, зашто је Бог сматрао одговорном целу нацију? Исус Навин 7,11.**

"Аханов грех је донео несрећу целој нацији. Због једног преступника Божје негодовање погађа Његову заједницу све док се преступ не пронађе и не уклони. Утицаја несавесних чланова, Заједница треба да се плаши више него својих отворених непријатеља, неверника и богохулника. Они ускраћују Израиљу Божји благослов и слабе Божји народ." – *Папир. и пророци, 518.*

"Својим поступцима са својим народом у прошлости, Господ показује сталну неопходност чишћења Заједнице од греха и зла. Мрак који један грешник распростире око себе може да закони светлост Божју од целе Заједнице. Кад припадници народа Божјег увиде да их окружује тама а не знају узрок томе, они треба усрдно да траже Бога у дубокој понизности и самоиспитивању све док се не разоткрију и не уклоне греси који вређају и жалосте Светог Духа." – *III Сведочанство, 245.*

## 3. "УСТАНИ!"

**а. Како је Исус Навин завапио Господу у својој молитви, и шта га је највише забрињавало? Исус Навин 7,6-9.**

"Исус Навин и старешине Израиља нађоше се у великој невољи, и у знак највеће понизности падоше пред ковчегом Божјим, јер је било очевидно да се Господ веома разгневио на свој народ. Ту су се они молили, плачући пред Господом." – *III Сведочанство, 244.*

"По молитви Исуса Навина, ако имате духовно разумевање, можете видети да је Ахан сматрао безначајним оно што је било узрок тако великог бола и туге одговорних људи у Израиљу... Ахан, као кривац, није осећао терет своје кривице. Он је на то гледао сасвим хладно." – *Христос Победник, 137.*

**б. Шта је било прво што је Бог захтевао од Исуса Навина да учини? Ис. Навин 7,10.13.**

"То је било време за одлучну и брзу акцију, а не за очајавање и јадиковање. У логор се увукао потајни грех, и кривац се морао пронаћи и уклонити, да би присуство Господње и Његов благослов поново могли бити са Његовим народом." – *Папир. и њороци, 514.*

"Господ није лично именовано кривца; већ је дао упутство како треба поступити." – *Ушорак за младе, 25. јануар, 1894.*

**с. Како неки реагују у случају кад се сличан задатак и данас мора извршити у Заједници? Ис. 30,9.10.**

"Дух мржње који обузима неке зато што су разоткривени и осуђењени греси који постоје међу Божјим народом, заслепљује и страшно обмањује душе њих самих, чинећи их потпуно неспособнима да уоче разлику између исправног и погрешног. Они тиме сами себе духовно заслепљују. Иако можда увиђају да безаконје постоји, они то не осећају онако болно као што је осећао Исус Навин, нити су спремни да се понизе пред Богом због опасности у којој се налазе душе." – *III Сведочанство, 246.*



#### 4. "УКЛОНИТЕ ПРОКЛЕТСТВО ИЗМЕЂУ СЕБЕ"

**а. Зашто Господ није директно указао на кривца? Пс. 32,5. Каква је разлика између прихватљивог и неприхватљивог признања и кајања?**

"Преступник није био одмах изобличен већ је цела ствар извесно време остављена у неизвесности како би сви осетили своју одговорност за грехе који су постојали међу њима, и на тај начин били наведени да испитају своја срца и да се понизе пред Богом." – *Паџир. и ѿророци, 515.*

"Ахан је био свестан своје кривице... Видео је како је израиљска војска била поражена и како се обесхрабрена повлачила од Гаја, а ипак није иступио да би признао свој грех. Видео је како су Исус Навин и старешине Израиљеве пали на земљу у болу који се речима не може описати. Да је тада признао свој грех, пружио би изванредан доказ о правом покајању, али је он још увек ћутао. Он је разумео да је реч о неком великом греху, па је чак и тачно чуо какав је карактер тога греха. Међутим, његове усне су још увек биле запечаћене... Велика је разлика између признавања чињеница које су већ доказане и признавања греха који су познати само преступнику и Богу. Ахан не би признао свој грех да се није надао да ће тиме отклонити последице свога преступа. Али је његово признање послужило само да би се видело колико је праведна казна која га је снашла. Ту није било правог кајања, скрушености, промене схватања, нити гнушања према злу." – *Паџир. и ѿророци, 518.*

**б. Зашто је Господ тражио да се сав народ укључи у брижљиво истраживање? I Кор. 12,25.26.**

"За грехе појединаца у свом народу, Бог сматра одговорном Заједницу као целину. Ако водећи људи занемаре да разоткрију грехе због којих Бог не може да буде задовољан својом Заједницом, они постају одговорни за те грехе." – *III Сведочанство, 249.*

**с. Каква је мудрост неопходна пасторима када настоје да помогну заблуделима? Јаков 1,5; 3,17.18; Јуда 22.23.**

## 5. "ИСТИНА ЈЕ, ЈА САГРИЈЕШИХ ГОСПОДУ..."

### а. Шта је Ахан рекао тек онда када је коцка пала на њега? Исус Навин 7,20.21.

"Исус Навин је свечано заклео Ахана да призна истину како би одговорност била неоспорна, и да не би било пребацивања да је неправедно кажњен. Несрећни човек је потпуно признао своју кривицу." – *Паѿр. и ѿророци, 515.*

"Признање греха дато у правом тренутку да би се олакшао положај Божјег народа, Господ радо прихвата. Међутим, међу нама има таквих који ће, као и Ахан у старо време, своје грехе признати сувише касно да би се могли спасти." – *III Сведочанствo, 251.*

### б. Какво упозорење је Аханова казна имала да буде за остале у Израиљу? Ис. Нав. 7,24.25. Какву опомену то представља за нас?

"Смртни грех који је Ахана одвео у пропаст имао је свој корен у похлепности – једном од уобичајених греха који се најчешће узима олако. Док се други греси истражују и кажњавају, похлепности се ретко замера иако је она у ствари преступ десете заповести. Колико је тај грех огроман и колико су његове последице страшне види се из Ахановог случаја.

"Лакомство је зло које се постепено развија. Аханова грамжљивост и незасита жеља за стицањем претворила се у навику и чврсто укоренила тако да ју је скоро немогуће било искоренити. Иако је уживао у томе злу ипак се запрепастио при помисли да ће тиме нанети несрећу целом Израиљу; али је грех умртвио његову савест и кад је наишло искушење он је пао као лак плен." – *Паѿр. и ѿрор., 516.*

"Зар се и данас не грешу упркос исто тако озбиљних и јасних опомена. И нама је исто тако јасно и одређено забрањено да се одајемо лакомству као што је и Ахану било забрањено да присвоји било шта од плена затеченог у Јерихону. Бог у својој Речи лакомство поистовећује са идолопоклонством." – *Ibid., 517.*

## ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто су Израиљци доживели пораз у првом сукобу са становницима Гаја?
2. Шта је било прво што је Исус Навин по Божјем упутству имао да учини?
3. Зашто је Господ тражио да се сав народ укључи у брижљиво истраживање кривца?
4. Каква је мудрост неопходна у поступању са заблуделима у Заједници?
5. Зашто је Аханово признање било неприхватљиво за Бога?

## "Народ свети"

"И бићеће ми царство светишеничко, и народ свети." – II Мојс. 19,6.

"Израиљце, као свој избрани народ, Бог је желео да учини славом и похвалом на земљи... Да су остали послушни Божјим законима, Израиљци би својим чудесним напретком задивили све народе света." – VI Сведочанство, 207.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

*Хр. очиљедне ѿоуке, 251-260.  
Дела айосћола, 8-10.*

□ Недеља

23. март

### 1. ИЗАБРАНИ НАРОД

а. Кад је Израиљцима било речено да су избрани за посебан и свети народ, и да им је поверена нарочита мисија - шта су они једногласно одговорили? II Мојс. 19,8.

.....

.....

"Бог им је обећао да ће Он бити њихов Бог, да ће их издвојити као свој избрани народ и одвести у велику и добру земљу. Али су они код сваке препреке на коју су успут наилазили губили храброст. Он их је извео из Мисира на тако чудесан начин да би их уздигао, оплеменио и учинио славом на земљи." – Паиџр. и ѿроци, 295.

б. Када су им биле саопштене све заповести и прописи светог Божјег закона, шта су они исто тако сложено рекли? II Мојс. 24,3.7.

.....

.....

"Бог је Израиљце изабрао за свој народ, и они су Њега изабрали за свога Цара." – Пророци и цареви, 196.

## 2. СВЕТЛОСТ У СВЕТУ

**а. Како су услови Божјег завета поновљени Израиљцима пред крај њиховог лутања по пустињи? V Мојс. 4,1.2.**

"При крају лутања кроз пустињу били су поновљени услови завета... Мојсије им је указао на кушања којима ће бити изложени у будућности и озбиљно их опоменуо да се не мешају с околним народима, и да служе само Богу." – *Пророци и цареви, 196.*

**б. Намера Господња била је очевидна да израиљску нацију подигне као кулу светиљу у овом свету. Шта им је Мојсије у вези с тим рекао? V Мојс. 4,5-8.**

"Бог је намеравао да преко јеврејског народа подари богате благослове свим народима света. Преко Израиља је требало припремити пут за распростирање светлости и знања о Богу по свему свету. Народи света, одајући се изопаченим навикама, били су потпуно изгубили представу о Богу. Бог у својој милости ипак није хтео да их збрише са лица земље. Он је, преко своје изабране Заједнице, хтео да им пружи прилику и могућност да Га упознају. Намера Му је била да начела откривена преко Његовог народа постану средство за оживљавање моралне Божје слике у човеку." – *Христљове њоуке, 252.*

**с. Под којим је условом Господ увек био спреман да им испружи руку своје милости? V Мојс. 4,29-31.**

**д. Шта их је очекивало ако забораве на свој завет са Богом и одврате се од Њега? V Мојс. 4,23-27.**

"Мојсије је указао на зла која ће задесити Израиљ уколико буде одступио од закона Божјег. Позивајући небо и земљу за сведоке, он је рекао да ће се, – ако после дугог живота у обећаној земљи народ почне служити лажним боговима, ако се буде клањао резаним ликовима одбијајући да слави истинског Бога – гњев Господњи распалити, да ће они постати робље и бити расути међу незнабошце." – *Пророци и цареви, 197.*

### 3. БОЖАНСКИ СИСТЕМ ВАСПИТАВАЊА

**а. Да би Израиљци могли бити светлост свету, било је неопходно да они буду васпитан и просвећен народ. Која дужност је за то била поверена родитељима у Израиљу? V Мојс. 6,6-9.**

"Бог је заповедио Израиљцима да своју децу поуче свим Његовим заповестима и да их упознају како је Он све поступао са њиховим очевима. То је била нарочита дужност свих родитеља – дужност која се није могла пребацити на неког другог. Уместо да децу васпитавају туђи људи, мајка и отац су имали да својој деци дају упутства са срцем пуним љубави." – *Пајџр. и њороци, 627.*

**б. Да ли је васпитање неопходно као припрема за јеванђељски рад? II Тим. 2,15.**

"Христос је 'видело... које обасјава свакога човека који долази на свет' (Јован 1,9). Као што преко Христа свако људско биће има живот, тако преко Њега свака душа прима неки зрак божанске светлости. У сваком срцу постоји не само интелектуална већ и духовна моћ, осећање за оно што је право, жеља за добрим. Али, постоји и противничка сила која се бори против тих начела. Последица једења рода с дрвета познавања добра и зла види се у искуству сваког човека. У људској природи постоји склоност према злу, сила којој човек сам не може да се одупре. Да би се одупро тој сили, да би досегао онај високи циљ који у дубини своје душе сматра једино достојним, само једна сила може да му пружи помоћ. Та сила је Христос. Сарадња с том силом је човекова највећа потреба." – *Васијишање, 29.*

**с. Које знање нам је неопходно да би светлост коју имамо блистала све јаче и јаче? Мат. 5,14-16.**

"Проповедник, мисионар, наставник, установиће да им знање и вештина при обављању практичних дужности свакодневног живота веома подижу углед међу људима." – *Васијишање, 221.*

## 4. НАЈВЕЋА ПОТРЕБА СВЕТА

### а. Шта данас представља највећу потребу света? Јован 1,9-12.

.....

.....

"Свет је данас у вапијућој потреби за откривењем Исуса Христа у личности Његових светих. Бог жели да Његов народ данас стоји пред светом као свети народ. Зашто? Зато што у свету има оних који треба да буду спасени светлошћу Јеванђеља истине. И док Заједница објављује вест истине која треба да позове људе из таме ка дивном и чудесном виду Божјем, живот њених чланова, посвећен Духом истине, треба да сведочи о истинитости објављене поруке.

"Бог жели да се припадници Његовог народа ставе у прави однос према Њему да би могли да разумеју шта је то што Бог изнад свега очекује од њих. Они треба да открију свакој души која се бори у овом свету шта то значи чинити правду, љубити милост, ходити смерно с Богом својим. Где год да се налазе, у домовини или далеко, они треба да су народ који држи Божје заповести. Треба да су сигурни да су им греси опроштени и да су примљени као деца Свевишњег." – *Свед. за њројоведнике, 458.*

### б. С каквим циљем је садашња истина садржана у трострукој анђеоској поруци (Откр. 14,6-12) поверена адвентистима као народу? Ис. 60,1,2.

.....

.....

"Господ у својој милости покушава да расветли ум оних који данас пипају тражећи пут у мраку заблуде. Он одлаже своје судове над непокајаним светом да би носиоци Његовог видела могли да траже и спасу оно што је изгубљено. Он данас позива своју Заједницу на земљи да се пробуди из своје равнодушности у коју се сотона труди да је увуче, и да испуни своју дужност коју јој је небо одредило, да светлошћу истине обасја овај свет. Његова порука Заједници гласи: 'Устани, свети се; јер дође светлост твоја и слава Господња обасја те' (Ис. 60,1). Да би се супротставила стању које влада у време кад мрак покрива земљу и тама народе, Заједници је стављено у дужност да сарађује са Богом у ширењу светлости библијске истине." – *Свед. за њројоведнике, 458.*

## 5. ВЕЧНО ЈЕВАНЂЕЉЕ И ПОСЛЕДЊА ПОРУКА

**а. Какву одговорност је Господ положио на сваког који верује у троструку анђеоску поруку? Филиб. 2,15.16.**

"Људи овога света обожавају и уздижу своје лажне богове. Њих треба одвратити од лажног обожавања и то не само жигосањем њихових идола, него истицањем нечег бољег. Треба их упознати са Божјом љубављу и Његовом неупоредивом добротом. "Ви сте ми свједоци, вели Господ, и ја сам Бог" (Ис. 43, 12).

"Ми треба да покажемо и свету и свим небеским бићима да ценимо чудесну љубав Божју према палом људском роду и да очекујемо све веће и веће благослове из Његовог бескрајног обиља. Морали бисмо много више него што то чинимо говорити о драгоценим поглављима из нашег животног искуства." – *Христјове ѿоуке, 266.*

**б. Шта Бог намерава да оствари преко свог народа данас? Мат. 24,14.**

"Бог одавно чека да дух ревносне службе обузме читаву Заједницу, тако да сваки члан ради за Њега према својим способностима. Кад чланови Заједнице Божје, испуњавајући налог Јеванђеља, буду вршили дужност која им је намењена, тамо где је потребно, у својој земљи или у иностранству цео свет ће убрзо бити опоменут и Господ Исус ће поново доћи са силом и славом великом." – *Д. айосѿола, 80.*

### ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како су услови завета поновљени Израилљцима пред њихов улазак у Ханан?
2. Како Бог начела откривена преко Израилља употребљава као средства у обнављању Његовог моралног лика у људима?
3. Шта се дешавало кад су они заборављали завет са Господом и одступали од Њега?
4. Шта је имало истакнуто место у васпитању Израилљаца да би могли бити светлост свету?
5. Како народе света треба одвраћати од лажног богослужења?

## **Енохов живото̄ - њример свешосџи**

**"И живеџи Енох једнако њо вољи Божјој, несџаде ѓа, јер ѓа  
узе Боѓ." – I Мојс. 5,24.**

"И поред тога што је безбожништво све више узимало маха, постојао је читав низ светих људи који су, одржавајуџи непрекидну везу с Богом, били тако оплемењени и узвишени као да су живели у друштву небеских биџа. То су били људи снажног ума и чудесних способности. Они су имали велику и свету мисију – да развију беспрекоран карактер и да буду пример побожности, не само људима свог времена, веџ и будуџим генерацијама.

О Еноху је записано да је у шездесет и петој години живота добио сина. А потом је, ходеџи једнако с Богом, поживео још три стотине година. И у току тих својих првих година, Енох је љубио Бога, бојао Га се и држао Његове заповести... Из Адамових уста је дознао за мрачну историју пада у грех и за радосну вест сдржану у Божјем милостивом обећању, те се поуздао у Искупи-теља који је имао да доџе.

Меџутим, после рођења свог првог сина, Енох је стекао једно искуство више, дошао је у једно присније сродство са Богом. Схватио је потпуније своје обавезе и дужности које је имао према Богу као Његово дете. Кад је видео колика је љубав детета према оцу, како се оно једноставно поверава његовој бризи и заштити, када је осетио дубоку и искрену нежност сопственог срца према свом прворођеном сину, тек тада је стекао драгоцену и право сазнање о чудесној Божјој љубави испољеној у томе што је свога Сина дао за спас људи, и о поверењу које деца Божја дугују своме небеском Оцу. Бесконачна и необјашњива Божја љубав постала је предмет његовог даноноћног проучавања; и свим жаром своје душе настојао је да ту љубав открива људима меџу којима је боравио.

Енох је ходио с Богом не у неком заносу или машти, веџ у стварним дужностима свакодневног живота... У породици и у контактирању са осталим људима, као супруг и отац, као пријатељ и грађанин, увек је био непоколебљиви слуга Божји." – *Мој живото̄ данас*, 280.

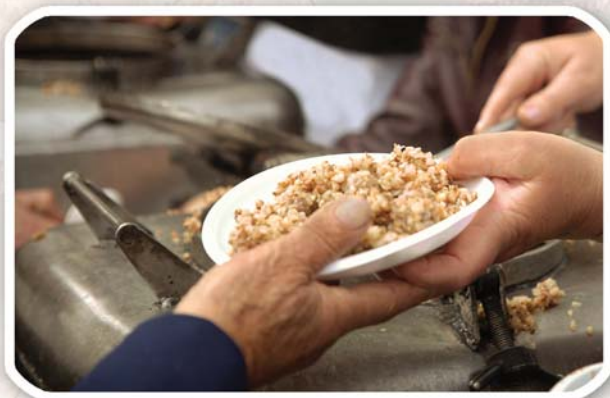


# Добровољни дар прве суботе



**4. ЈАНУАР 2014  
За Бугарско  
мисионско поље**

**1. ФЕБРУАР 2014  
За унесрећене  
широм света**



**1. МАРТ 2014  
За Santa Cruz  
Боливија**